

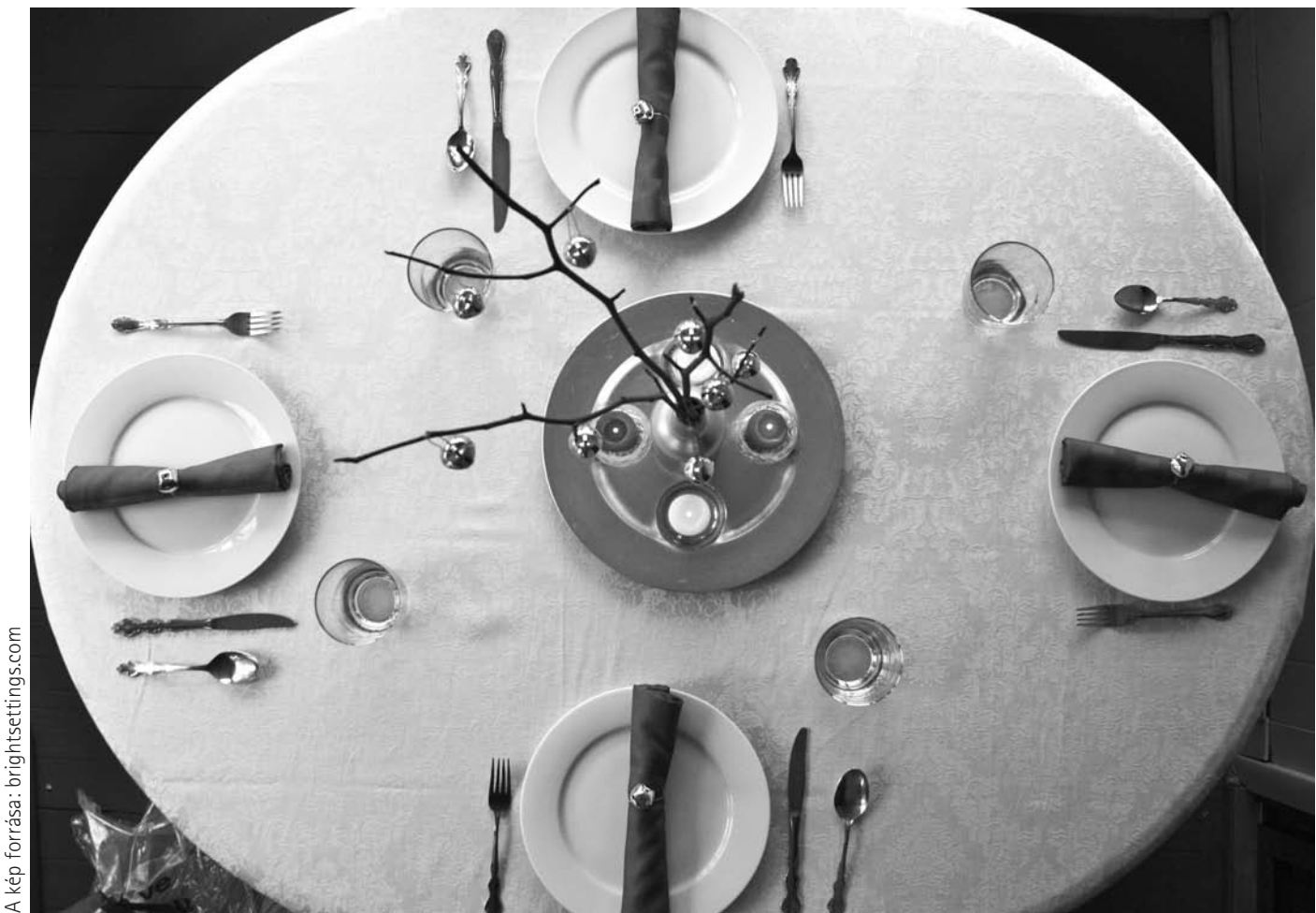
A MAGYARORSZÁGI EVANGÉLIUMI TESTVÉRKÖZÖSSÉG HAVILAPJA

2015/12

XXVIII. évfolyam, 1. szám

150 Ft |

AZ ASZTAL KÖRÜL

A kép forrása: brightsettings.com

Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt;
elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.

Zsoltárok 23,5

ÁLDOTT, BÉKÉS ÜNNEPET KÍVÁNUNK!

KALENDÁRIUM
DECEMBER – KARÁCSONY HAVA –
TÉLELŐ – ÁLOM HAVA

December 1. – A magyar rádiózás napja

90 éve (1925-ben), e napon a budapesti Rákóczi úton felavatják az első rádióstúdiót, s ezzel megkezdődik a Magyar Rádió rendszeres műsorsugárzása.

– Kényes Egyensúly – a MET és a Wesley Stúdió szociális és hitéleti rádióműsora a Civil Rádióban vasárnaponként 17-től 18 óráig fogható az FM98-on, vagy a www.civilradio.hu-n, ismétlés 23.00 órakor!

December 1. – 215 éve, e napon született Vörösmarty Mihály költő

„Mindig így volt e világi élet, / Egyszer fázott, másszor lánggal égett.”

December 5. – önkéntesek világnapja

30 éve (1985-ben), az ENSZ közgyűlése e napot jelölte ki arra, hogy a kormányok és a népek megünnepeljék mindazt, amit világszerte önkéntesek végeznek el. Mindenfajta önkéntes tevékenységet ünnepelnek e napon, legyen az valamely képesség, akár karitatív tevékenység felajánlása.

December 6. – advent második vasárnapja – Miklós napja

„Egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.” (Lukács 21,28)

December 7. – Hanukka

Hanukka, azaz felavatás – másként a fény – ünnepén a zsidók a jeruzsálemi templomnak a szír-görög dúlás utáni, az i. e. 165. évben történt újbóli felszentelésére emlékeznek.

December 8. – 60 éve, e napon fogadta el jelképeül az Európa Tanács az európai zászlót: a 12 csillagból álló koszorút.**December 10. – 165 éve, e napon hunyt el Bem József tábornok**

„Ott megy ő, az ősz vezér; szakálla / Mint egy fehér zászló lengedez; / A kivívott diadal utáni / Békeségnek a jelképe ez.” (Petőfi)

December 13. – advent harmadik vasárnapja – Luca napja

„Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Az Úr jön hatalommal.” (Ézsaiás 40,3.10)

December 13. – 200 éve, e napon született Veres Pálné, a magyar nőnevelésügy egyik előharcosa, az első Nőképző Egylet alapítója

„Ne legyen örömtők a parancsolásban és megtiltásokban, hanem hagyjátok a gyereket szabadon cselekedni.”

December 18. – az emigránsok nemzetközi napja

25 éve, e napon fogadta el az ENSZ a bevándorlók jogairól szóló határozatot. Manapság egyre többen hagyják el szülőföldjüket. A Föld lakosságának 2 százaléka, több mint 150 millió ember él szülőföldjétől távol.

December 20. – advent negyedik vasárnapja

„Örüljete az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete. Az Úr közel!” (Filippi 4,4.5)

December 24. – szenteste

„Megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.” (Titus 2,11)

December 25-26. – karácsony

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét.” (János 1,14)

December 29. – 255 éve, e napon született Diószegi Sámuel lelkész

Hitéleti kötelezettségei mellett idejének nagy részét a botanika, a füvészkedés tudományának szentelte. Az első magyar növényhatározó elkészítője, amelyben barátja, egyben sógora, Fazekas Mihály költő segítette.

December 31. – óév este

„Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.” (Zsoltárok 103,8)

Összeállította: Kerecsényi Zoltán

Élet és Világosság

Tartalom

KALENDÁRIUM – December	2
BEVEZETŐ GONDOLATOK	
<i>Hely a háznál (Iványi Gábor)</i>	4
AKTUÁLIS	
<i>Bibliai asztalok (Bereczky Géza)</i>	5
NŐK AZ EGYHÁZBAN, NŐK A VILÁGBAN	
<i>Az iskolaalapító nagyasszony (Szabó Ildikó)</i>	6
NYÍLT LEVÉL a képviselőkhöz	7
HITÉPÍTŐ IRODALOM	
<i>Tony Campolo történetei (Czövek Olivérné ford.)</i>	8
GONDOLKODJUNK!	
<i>Symposion (Erős Máté)</i>	11
ÍGY MONDJUK	
<i>Barangolás az asztal körül (Bereczky Géza)</i>	12
IFI SAROK	
<i>Egy híres vacsora (Tdk)</i>	13
ZSIDÓ ÉLET	
<i>A terített asztal körül (Schlesinger Hanna)</i>	14
BACH KANTÁTÁINAK NYOMÁBAN	
<i>Asztalt terítesz nékem... (Göncz Zoltán)</i>	16
ISTENTISZTELETI REND – December	17
KITEKINTŐ	
<i>Gazdag szegények, szegény gazdagok (Bartus László)</i>	18
MŰHELYÜNKBŐL	
Kerekasztal. Terítéken a... (MÁ)	20
ÉLET ÉS ÜNNEP (im)	21
EGYPERCES ÁHÍTAT MINDEN NAPRA (ig)	22
GYEREKEK KARÁCSONYA	26
AJÁNLÓ (KKS)	27
ÉLET ÉS VIDÁMSÁG (IL)	27
RÍMELŐ	28

A karácsonyi illusztrációk forrása: <http://all-free-download.com>

Hangoló

Az év egyik legszenvedélyesebb hónapja következik. Igaz, ilyenkor az időjárás hidegebb és a nappalok rövidebbek. Ám a karácsony közeledtével sokan tervezgetni kezdik, mivel díszítsék otthonukat, milyen ajándékokat szerezzenek be, hogyan teremtsenek ünnepi, különleges hangulatot.

Ami azonban némelyeknek az év legszebb időszaka, az másoknak a legsötétebb. Nem véletlen, hogy felizzanak a segélyhívó vonalak, és némelyekben ilyenkor merül fel: vajon van-e értelme terheiket tovább cipelni?

Félelmetes indulatokat tud kavarni, hogy ki hová, kihez és mikor menjen ünnepelni, az ajándékok megfelelően aránylanak-e egymáshoz és az ajándékozó felek pénztárcáihoz.

Sokakban keserű emléket hagytak a kiüresedett, civakodással, kiabálással, netán bántalmazással vagy nélkülözéssel töltött gyermekkori „ünnepek”, s előre rettegnek attól, hogy ugyanaz a történet játszódik majd le újra és újra minden évben – ha nem is a valóságban, de érzéseikben, emlékeikben mindenképpen.

Mások rettegnek a magánnyal, a kudarcokkal, sebeikkel szembesülni ezekben a napokban.

És aztán nemsokára jön szilveszter, ami szintén a – tudatos vagy öntudatlan – számvetés ideje. Az alkoholfogyasztás sokszorosára nő, több örültséget, szokatlan cselekedetet engedünk meg magunknak, mint bármikor máskor.

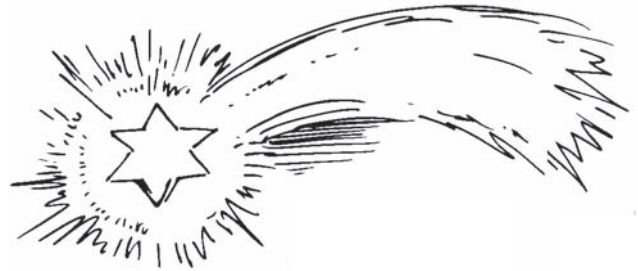
Biztos vagyok benne, hogy mindannyiunknak vannak aranytartalékai. Ha félünk, hívjunk meg másokat egy asztalhoz. A készülődség elfoglaltságot ad, és a közös étkezés gyógyítja a testet-lelket. Nem utolsósorban olyanná tehetjük az ünnepet, amilyenre mindig is vágytunk. Békességet!

Iványi Margit

IMPRESSZUM

Kiadja a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség * 1086 Budapest, Dankó u. 11. * Telefon/fax: (06-1) 577-0515
 * E-mail: ev@wjlf.hu * www.metegyhaz.hu * ISSN1216 7223 * Technikai számunk:0444 * Bankszámlaszám:OTP Bank Rt.: 11708001-05080 * Készíti a szerkesztőbizottság * Felelős szerkesztő: Iványi Margit * Felelős kiadó: Iványi Gábor
 * Munkatársak: Iklódy Janka, Kovács Judit, Lendvai Éva * Művészeti szerkesztő: Farkas Csilla * Éves előfizetési díj: 1800 Ft
 * Egyes példányszám ára 150 Ft * Megrendelhető a kiadótól és a MET lelkészi hivatalában.

BEVEZETŐ GONDOLATOK

Hely a háznál

„Nem volt nekik helyük a vendégfogadó háznál.”
(Lukács 2,7b)

Évről évre, kisgyerekkorom óta, Szenteste Lukács evangéliumának a második fejezetéből olvassuk a születéstörténetet. Sajátos légkör vesz ilyenkor körül. Megelevenednek drága szüleim is, akik már az atyai házban Ábrahámmal, Izsákkal, Jákobbal és a nekik helyet készítő Jézussal telepednek le. A hajdan volt kisgyerek izgalmaival nézem a fényeket, lélegzem be a gyertya, a csillagszóró, a gyümölcsök, a fa és a vacsora illatát. Az éjszaka puha és csendes, mindannyian békességre és meghittsége vágyunk. Ajándékot adunk és kapunk.

Am ahogy így öregszem, és gyermekeim, majd unokáim szeme ragyogásában csodálom az ünnepi fényeket, egyre többet gondolok azokra, akik nem találnak vendégfogadó házra, akiknek nincs helyük mások asztalánál. Akiknek maguknak nincs asztaluk, legfeljebb az asztal alá hulló morzsákért versenyeznek a kóbor kutyákkal. Vannak ilyen vándoraink évről évre. Elszegényedő társadalmunk nélkülöző családjaira gondolok, akiknek nem jut értelmes és tisztességes munka, ezért nem tudnak megfelelően táplálkozni és ruházkodni. A gyerekek szegregált iskolába járnak, és hamar tudomásul kell venniük, hogy le kell mondniuk a világot megnyitó tanulmányok folytatásáról. Vagy távozniuk kell az országból, vagy legfeljebb cselédek lehetnek. Gondolok azokra az elszegényedett vidékeken magányos, előregedett embertársainkra, akik erőtlenekek már az önfenntartásra, és akikre sajnálja a pénzt a társadalom önzőbb és erősebb fele, akik kihűlt testére sokszor csak hetek múlva talál rá egy ismerős. Gondolok a hajléktalanokra, akik vagy egy zsúfolt menhelyen töltik a Szentestét mások erre a napra tartogatott túláradó jóindulatáért sorban állva, de azokra is, akik inkább választják a „csillagszállót”, a szabad ég alatti magányt, a függetlenség utolsó morzsáit.

A menekülők és a vándorok vajon merre járnak? Ebben az országban nem volt nekik helyük. Szögesdróttal fontuk körbe magunkat, igyekeztünk „megvédeni” az országot velük szemben. Vajon beköltözhet-e Ónélküle (őnélkülük) otthonainkba azon a szentséges estén a békesség, az ünnepi hangulat, az áldás és az öröm?

Iványi Gábor

AKTUÁLIS

Bibliai asztalok

Mózes második könyvében Isten utasítást adott egy asztal elkészítésére is: „*Csinálj asztalt is sittim-fából, két sing hosszút, egy sing széleset, és másfél sing magasat.*” A szegély alatt legyenek a karikák rúdtartókul, hogy vihessék az asztalt, sőt az akácfa asztalra arany díszeket kellett tenni, és Isten elé kellett rakni a neki felajánlott kenyeret (2Mózes 25,23-30). Az Úr az iparosokat is megnevezte, elég ügyességet, értelmet és ismeretet adott nekik, hogy elkészítsék az asztalt is.

Ezékiel törvénykönyvében igen sok asztalt említett: „*És a kapu tornácában két asztal volt, egyfelől, és másfelől is két asztal volt*”, hogy azokon végezzenek állatáldozatot, „*ahol felmennek a kapu ajtajához, két asztal volt, és a kapu tornácának másik oldalán is két asztal. Négy asztal egyfelől, és másfelől is, négy asztal a kapu oldalán; nyolc asztal,*” ezeken végzik az állatáldozatot (Ezékiel 40,39-41).

A levita papok, akik a nehéz időkben is kitarítottak Jahve mellett, jutalmul elláthatják az Úr szolgálatát, „*ők járuljanak az asztalomhoz, hogy szolgáljanak*”. (Ezékiel 44,16)

Persze az asztal már akkor sem csak a rituálé segédeszköze volt. Ezékiel két parázna nővel írja le Jeruzsálem és Szamária jelképes történetét: „*És ültél pompás kerevetre, s terített asztal volt az előtt, és az én füstölő szeremet és olajomat arra tetted.*” (Ezékiel 23,41)

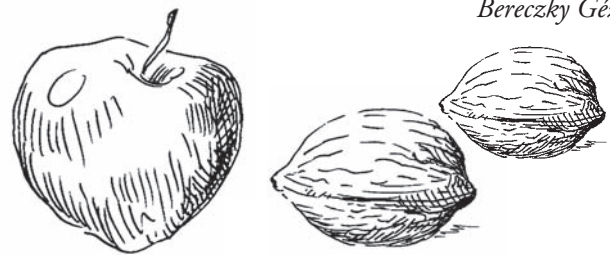
A király asztalánál természetesen ülni nagy megtiszteltetés volt, Dávid mégis ügyesen puhatolta ki Saul szándékát, amikor nem ült annak asztalához, családi programra hivatkozott, persze ott leskelődött a kertek alján. Naná, hogy Saul haragra gerjedve kelt fel asztalától (1Sámuel 20,5-30). Dávidnak az Úr asztalt terített ellenségei előtt, sőt még a poharát is csordultig töltötte (Zsoltárok 23,5). Akik zúgolódnak az Úr ellen, költői kérdést fogalmaznak meg: „*Avagy tudna-é Isten asztalt teríteni a pusztában?*” (Zsoltárok 78,20) Amikor Dávid már király volt, mindig maga mellé ültette a szanta Mifibosetet, aki „*Dávid asztalánál evett, mint a király valamelyik fia*” (2Sámuel 9,11-13). Amikor Dávid átadta a hatalmat Salomonnak, „*megadta, hogy mennyi legyen az arany súlya a sorba rakott kenyerek asztalánál asztalonként...*” (1Kronika 28,16).

Persze sok ember élmezése nem volt könnyű feladat, még Salomon idejében sem, de „*a tisztartók ellátták Salomon királyt, és akik a Salomon király asztalánál voltak, ... minden fogyasztás nélkül*” (1Királyok 4,27). Az Énekek éneke szerint: „*Mikor a király az ő asztalánál ül, nárdusnak jó illatja származik*” a menyasszonytól (Énekek éneke 1,12).

Ha valakinek az asztalánál eszünk, akkor valamilyen szinten elismerjük őt, ezért mondja Eszter imájában nyugodt lelkiismerettel az Úrnak: „*Szolgálód nem evett Ámán asztalánál, nem tartotta sokra a király lakomáit, s nem ivott az italáldozatok borából.*” (Eszter 4,17x; SzIT) Nem minden asztalnál jó tehát ülni, Ézsaiás a hamis prófétákat és részeges papokat ostorozva egészen naturalista módon így írt: „*Igen, minden asztal tele van okádékkal, egy csöpp hely sem marad tőlük tisztán.*” (Ézsaiás 23,8)

Az Újszövetségben Jézus egy asztalhoz ült az utcanőkkel és a vámosokkal, az utolsó vacsoráról pedig minden keresztény megemlékezik, amikor megterítjük az Úr asztalát, de nem ihatjuk az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehetünk „*az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei*”. (1Korinthus,10-21)

Amikor Pál börtönében a földrengés következtében mindenkiről lehullott a bilincs, a csodák hatására megtért börtönőr házába vezette Pált és Szilást is, bekötözte a sebeket, majd „*asztalt terített nekik, s örült egész háza népével, hogy az Isten híve lett.*” (Apostolok Cselekedetei, 16,34)

Bereczky Géza

A nárdus a Himalája magas hegyeiben honos és 3000-5000 m-es magasságokban terem. Lepárláskor 1-2% olajat adó gyökereit termeszti és gyűjtik. Jellegzetes, kellemes, kesernyős illata van, drága importcikk lehetett Izraelben, állítólag Jézus lábát is ilyesfajta növényvel kenték meg.

NŐK AZ EGYHÁZBAN,
NŐK A VILÁGBAN

200 éve született a 19. századi nőképzés
iskolaalapító nagyasszonya,
az Országos Nőképző Egyesület alapítója
Veres Pálné (1815-1895)

Édesapja az Árpád-korig tudta visszavezetni nemesi családfáját, édesanyja svéd szármamázú, művelt asszony volt. Beniczky Herminként látta meg a napvilágot, ko-rán árvaságra jutott: egy éves volt, amikor édesapja meghalt. Édesanyját pedig az 1831-es kolerajárványban veszítet-te el.

Ifjúságától sokat olvasott, a kultúra számos ága, de a politika és a közélet kérdései is érdekelték. Ám amikor apai nagynénje meghívására lánytestvéreivel együtt Pestre jött, ráébredt ismeretei egyoldalúságára. Elkezdett magyar nyelvórákat venni, kapcsolatot keresett – és talált – a kor meghatározó közéleti embereivel.

Huszonnégy évesen ment feleségül Veres Pálhoz, Nógrád vármegye főjegyzőjéhez, akivel Vanyarcon telepedtek le. Hermin az 1850-es évekig kizárólag családjának és egyetlen lányára, Szilárdára nevelésének élt. Kezdetben ő tanította írni-olvasni, később tanárokat fogadott mellé. Lányára nevelése ültette el benne a kérdést: vajon a nők miért nem részesülhetnek olyan képzésben, mint a férfiak?

A család gazdag társasági életet élt, Vanyarcon gyakran látták vendégül Madách Imrét, akihez baráti szálak is fűzték a házaspárt. 1847 nyarán véletlenül egy helyen üdültek a Kossuth-családdal, és ettől kezdve velük is jó kapcsolatot ápoltak.

1855-ben Veres Pálné Pestre vitte lányát, hogy megfelelő tanárok oktathassák. Ő is részt vett ezeken az órákon, hogy bepótolhassa azokat a hiányokat, amelyek az ő taníttatásából kimaradtak. Amikor elolvasta Madách Imre 1864-ben elmondott akadémiai székfoglaló beszédét, amely *„A nőkről, különösen esztétikai szempontból”* címet viselte, nagyon megdöbben a család barátjának elvein. *„A nő korábban fejlődik, de teljes férfiúi érettségre sohasem jut, könnyebben felfog és tanul, de teremtő géniusz hiányával az emberek irányadó szellemei közé nem emelkedik. Ő mindig csak a szenvedő, sohasem a beható elemet képviseli, s innen, míg a dilettantizmus legkedvesebb kontingensét szol-*

gálja, a művészetet és tudományt előre nem viszi. A nő alárendelt, testi és lelki ereje védelmet, ápolást keres, az erősebb férfiú lelkében éppoly érzéseket költ, mint az elhagyott gyermek, a hervadó virág, megdermedt madár.”

A lánya képzésében szerzett tapasztalatai és Madách szavai indították arra, hogy hosszas hányódtatások után 1865. október 28-án megjelentette írását Jókai lapjában, a „Hon”-ban, majd újabb felhívást írt „Buzdító szózat” címmel. Ezt követően 1868. március 23-án adományokból megalakult az Országos Nőképző Egyesület, melynek elnöke Veresné, alelnöke pedig Teleki Sándorné lett.

1869. október 17-én Eötvös József közoktatásügyi miniszter ellenzésével, ám Deák Ferenc támogatásával megindította az első iskolát, amely a nők intellektuális fejlődését, magasabb ismeretek megszerzésének lehetőségét tűzte ki céljául. A tantervet Veres Pálné készítette, az intézménynek a nagy tekintélyű irodalomkritikus, Gyulai Pál volt az igazgatója. A 14 növendék magyar, német, francia nyelvet és irodalmat, számtant, természetrajzot, lélektant, művészettörténetet, esztétikát tanult, valamint könyvvitelt és kézimunkát is. A kedvező társadalmi fogadtatás eredményeképpen lassan javultak az intézmény működésének anyagi feltételei is. A második évfolyamon már 37 növendéke volt az intézménynek, 13-an pedig csak bizonyos tárgyakat hallgattak. Mindeközben a tanodának külföldön is híre ment, sokan jöttek megnézni, és jó híret vitték Németországba, Franciaországba, Sziléziába.

Az 1870-es évek elején a felsőbb leányiskola már internátussal is rendelkezett, és megindult a négyosztályos alsóbb népiskolai oktatás is. 1873-tól pedig Trefort Ágoston kultuszminiszter támogatásával a népiskolai és a felsőbb leányiskolai szint közé illesztették be a polgári iskolai képzést. Jól szemlélteti a Nőképző Egyesület hírnevét, hogy Erzsébet királyné három alkalommal is meglátogatta az intézetet. Az 1890-es évek elejére az Országos Nőképző Egyesület tanin-

Élet és Világosság

tézetében a felsőbb leányiskolai képzést négy évfolyamossá alakították át, amivel lehetővé vált az intézetben a nevelőnői vagy tanítónői oklevél megszerzése. Egészen eddig Magyarországon nők nem szerezhettek felsőfokú végzettséget.

Veres Pálné élénk társadalmi életet élt, lánya szalonjában fogadta a szellemi élet kiválóit, köztük Jókai Mórt, Gyulai Pált, Mikszáth Kálmánt és Vámbéry Ármint.

Idős kora és betegeskedése ellenére gyakran utazgatott otthona és az intézet között. Folyamatosan küzdött a nők művelődési lehetőségéért, és annak elfogadtatásáért. Ha-

lála évében született meg az a rendelet, amely lehetővé tette, hogy a nők részt vehessenek az egyetemi képzésben. Mi mindnyájan, akik nőként tanulhattunk, művelődhetünk, akik számára természetes a felsőfokú képzettség elérésének lehetősége, hálásak lehetünk neki felismeréséért, küzdelmeiért.

Szabó Ildikó

Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Veres_P%C3%A1ln%C3%A9; <http://inforadio.hu/hir/kultura/veres-palne-a-magyar-noneveles-uttoroje-120-eve-halt-meg-760866>

Nyílt levél a Magyar Országgyűlés képviselőihez az egyházi törvény ötödik módosításával kapcsolatban

Tisztelt Képviselő Asszony, tisztelt Képviselő úr!

A héten kezdi tárgyalni az Országgyűlés a lelkiismeret és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény, és az ahhoz kapcsolódó egyes jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslatot.

Tisztelettel és határozottan arra kérem Önt, tartózkodjék ennek az új (ötödik) törvényváltozatnak a megerősítésétől.

Az új törvényjavaslat, az általános indoklás szerint, ugyan azt hangsúlyozza, hogy a módosítása célja az érintett egyházak státuszának a rendezése, a joghátrány megszüntetése, az Alkotmánybíróság, valamint a nemzetközi jogi fórumok kritikájának való megfelelés. A betérjesztő azt is állítja, hogy biztosítani akarja az eddig teljes jogúnak el nem ismert egyházak egyenjogúságát, javaslata a tárgyilagosság és észszerűség határai között mozog, és figyelemmel van a diszkrimináció tilalmára is. Ezek a kijelentések azonban minden valóságot nélkülöznek. A törvény célja – tartalma szerint – egyértelműen a mára kialakított diszkrimináció bebetonozása, az eddigi, sokszorosan elbukott jogi szabályozás érdemi konzerválása.

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnök lelkészeként kijelenthetem, a törvénytervezetből nyilvánvalóan kitetszik annak szándéka, hogy egyházunk státuszát a hatalomnak semmiképpen ne legyen kötelessége rendezni. Hasonlóan reménytelen a helyzete mindazon nem keresztény, zsidó és keresztény felekezeteknek is, melyek státuszát az Alkotmánybíróság a 2013-as határozatával helyreállítani rendelte.

A törvényjavaslat a jogállásuktól megfosztott vallási közösségek számára a korábbi törvényi szabályozással megegyező jogokat csak önkényes, az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által már elmarasztalt olyan feltételek teljesülése esetén biztosít, amelyeknek a jelenlegi bevett egyházak nagy része sem felel meg. Ezen túl pedig a korábbi jogok teljességéhez nem is tekintni elegendőnek ezen feltételeknek való megfelelést, hanem változtatlanul az állam szabad mérlegelésére bízva, hogy mely

vallási közösségekkel akar együttműködni és milyen feltételek mellett.

Különösen visszatetsző, hogy a kormányzat a társadalmi egyeztetésre még olyan tervezetet bocsátott, amely a Testvérközösség számára is elérhetővé tette volna a bejegyzett egyházi státuszt, azonban Önök elé már olyan, kifacsart feltételeket tartalmazó normaszöveg került, ami ezen részében semmi mást nem céloz, mint hogy önkényesen kizárja egyházunkat az egyházi jogok teljességéből.

A törvényjavaslat azonban nem pusztán a Testvérközösség jogait sérti. Az Önök előtt fekvő szabályozás valamennyi vallási közösség, így az ún. történelmi egyházak esetében is csak az állam jóindulatától teszi függővé, hogy el tudják-e látni a társadalom szolgálatára irányuló, közcélú tevékenységüket.

A jelenlegi kormánytöbbség eddig négy alkalommal próbálkozott elfogadható egyházi szabályozást alkotni. Négyyszer bukott el vele. Itt lenne az idő arra, hogy jó szándékkal, a kicsinyes és átlátszó jogi machinációkat félretéve, végre nyugvópontra juttassa az Országgyűlés ezt a kérdést. Az Önök előtt fekvő törvényjavaslat erre nem alkalmas, mivel nem megfelelni akar az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által megfogalmazott követelményeknek, hanem megkerülni akarja azokat. A törvényjavaslat elfogadásával csak annyit érne el a magyar törvényhozás, hogy újraindulnának a magyar és nemzetközi jogviták, amelyek eredménye az eddigiekhez hasonlóan elmarasztaló lesz a kormányzat számára.

Kérem ezért Önöket, hogy a vallásszabadság legszebb, Európában is példamutató magyar történelmi hagyományait követve utasítsák el jelenlegi formájában a benyújtott törvényjavaslatot, szabjanak gátat annak a cinikus és a vallásszabadságot politikai megfontolásokból megcsúfoló törekvésnek, ami nemcsak bennünket, de most más közösségeket, idővel pedig az ún. történelmi egyházakat is súlyosan korlátozhatja.

Budapest, 2015. november 13

Iványi Gábor,
a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség elnöke

HITÉPÍTŐ IRODALOM

Tony Campolo történetei (folytatás)

Mindennek ellenére – egy csapat pompás ember, akik szeretik Istent

Mindig van ok, hogy Isten népéről rosszat mondjanak, és folyton szem előtt kell tartanom, hogy Isten még nem ért velünk célba. De arra is emlékeztetnem kell magam, hogy Isten gyülekezetének sok jó oldala is van. Ezt akkor veszem észre, ha időt szánok arra, hogy pontosabban odafigyeljek. Ez érvényes a lelkészekre is. Egyik-másik lehet ugyan képmutató, de általában mindig meg kell állapítanom, hogy olyan vezető személyiségek, akik megérdemlik azt a tiszteletet, amit Isten szava szerint tanúsítanunk kell azok iránt, akik hitben táplálnak bennünket.

Ami volt

Egyik barátom csatlakozott egy olyan önszervező csoporthoz, amelynek tagjai végső stádiumos AIDS-betegek hozzátartozói voltak. Azért jöttek össze, hogy ebben a nehéz időben érzelmileg támogassák egymást. A csoportban az egyik nőnek különösen rossz véleménye volt a keresztyénekről, és kijelentette, azért nem megy többé templomba, mert az emberek ujjal mutogatnak a fiára, és kárhoztatják, mert homoszexuális lett. Lehet mondani, hogy gyűlölte az egyházat. Mialatt így szidta a keresztyéneket, véletlenül megemlítette, hogy az egyetlen ember, aki valamikor is segítő szándékkal állt mellette, egy idősebb úr, aki nemrégén költözött a szomszédos házba. „Minden reggel – mesélte – átjön, megiszik velem egy csésze kávé, és meghallgatja a panaszaimat. Fogja a kezem, és vigasztal, ha már nem bírom. Ha ő nem lenne, nem tudnám, mit tegyek. Miért nem ilyenek a templomba járók?” Amit az asszony nem tudott, az az volt, hogy az illető egy nyugdíjas lelkész volt. Semmit nem mondott neki korábbi tevékenységéről, mert tudta, hogy az asszonynak jelenleg csupán egy barátja volt szüksége, aki meghallgatja. Azt is tudta, hogy ez az információ inkább akadály lett volna köztük, ami megnehezítette volna a segítséget. Valamikor majd biztosan eljön a perc, mikor beszélhet arról, mit csinált azelőtt. Jelenleg azonban csak egy vállra volt szüksége, ahol kisírhatta magát. Néha mi lelkészek nem is vagyunk annyira rosszak, mint ahogy azt a kritikusok szemünkre vetik.

Az oltár

Még ha mélypontra értünk is, mindig kiderülnek a dolog jó oldalai is. Jól emlékszem egy adásra, amit röviddel azután sugároztak, mikor a tévéevangélista Jim Bakker szexuális természetű botrányai miatt lebukott. Az egész tévécsatorna csődbe jutott, s mindaz, amit Jim Bakker évek alatt összegyűjtött, kalapács alá került. Az árverést nagy médiakampány előzte meg, mert olyan egzotikus tárgyakat is kínáltak, mint pl. egy klimatizált kutyaó. A legjobban azonban Jim Bakker íróasztala keltette fel az érdeklődésemet. Egy vevő egyenesen Torontóból (Kanada) érkezett, hogy licitáljon az asztalra, és hamar kiderült, hogy minden áron meg akarta szerezni. Miután ez sikerült neki, a tévériporternek megkérdezték tőle, hogy volt képes ennyit fizetni ezért az asztalért. A válasz valóban elgondolkoztató. „Önök számára talán ez egy teljesen hétköznapi íróasztal, – mondta – de számomra sokkal több. Tudják, öt évvel ezelőtt válni akartunk a feleségemmel. Teljesen kiábrándultak voltunk, és csalódtunk egymásban. A házasságunk romokban hevert, és elváltak az útjaink. Egy évvel ezelőtt váratlanul felhívott az elvált feleségem. Elmondta, hogy épp most beszélt egy Jim Bakker nevű emberrel, aki új reményt öntött belé. A feleségem megkérdezte, nem menék-e el hozzá, mert hiszi, hogy minden jóra fordul, ha meghallom, mit mondott neki ez az ember. Felszálltam tehát az első repülőgépre. Feleségem és én az asztal egyik oldalán ültünk, Jim Bakker a másikon, s ő elmondta nekünk az üdvösség útját. Feltárta, hogy a múltat el lehet törölni, és hogy egészen elölről kezdhethetjük, ha Jézusnak átadjuk az életünket. Ettől a naptól fogva Jézust Uramnak fogadtam, ahogy feleségem már egy nappal előtte megtette. Házasságunk valóban helyreállt, és teljesen újat kezdhettünk. Tudják, – folytatta a férfi – önök számára ez egy egészen normális íróasztalnak nézhet ki, de számomra ez egy oltár. Ez az a hely, ahol Jézus Krisztusnak átadtam az életemet. Számomra ez egy szent bútordarab, és nem tudtam elviselni a gondolatot, hogy valaki olyan kapja meg, akinek nem jelent annyit, mint nekem.” Anyám mindig azt mondta: „Még a legrosszabb oldalunkról is sok jót lehet elmondani és a legjobbról is annyi rosszat, hogy tulajdonképpen senkinek nincs oka a másikat elítélni.”

Élet és Világosság

Perspektíva kérdése

Az általános felháborodás közepette, – mely a tévéevangélisták körül zajlott – egy vita-összejövetelt tartottak Tennessee állambeli Memphis egyik templomában Ted Koppel vezetése alatt. A pódiumon az ország fél tucat ismert tévéprédikátora foglalt helyet. Lehetőséget kaptak arra, hogy a mintegy 2000 főnyi hallgatóság előtt válaszoljanak a kérdésekre, és a tévéevangélisták szolgálatát megvédjék. Adás előtt a moderátornak, Koppelnek lehetősége volt arra, hogy valami szép dolgot tegyen. Lejátszott egy interjút egy vidéki prédikátorral, aki egy kis vidéki faluban, a hegyek között szolgált. Ez a férfi az egyenesség mintapéldánya volt. Kiváló szolgálatot teljesített sok év óta, bár ő maga semmiféle teológiai képzésben nem részesült. Az interjút röviddel a tévéevangélistákkal folytatandó vita előtt vették fel. A bejátszás elején látható volt egy helikopterről a kicsi templom. Majd a kamera a templombelsőt mutatta: emberek léptek oda az oltárhoz, és átadták életüket Istennek, megvallották bűneiket, és meghallgatták a pásztor vigasztaló szavait. Majd az interjú következett az egyszerű vidéki prédikátorral. Az idős ember feladta állását, s ezzel biztos havi 3000 dolláros jövedelmét, melyet postásként keresett, hogy ennek a kicsi, kevesebb mint száz tagot számláló gyülekezetnek a pásztora legyen. Majd röviden bepillantantunk a hétköznapijaiba. Az interjú bejátszása után ismét kapcsolták a hatalmas memphisi épületet, ahol az adást felvették. A következő 45 percben a tévéprédikátorok beszámoltak a munkájukról, s arról, milyen lehetőségeket nyújt a tévé az evangélium terjesztéséhez. A végén ismét élő kapcsolást láttunk a kis vidéki templomhoz. A pásztor nyilván végigkísérte a tévéevangélisták találkozóját, és Koppel megkérdezte tőle: „Nos, ön mit gondol minderről? Mi a véleménye a tévés prédikátorokról, akik emberek millióit érhetik el a képernyőn keresztül?” Az idős prédikátorra látható módon nagy hatással voltak a látottak és hallottak. Figyelemre méltó választ adott: „Csodálatos, amit ezek az emberek tesznek! Hiszen naponta sok millió embert érnek el a Jézusról szóló örömhírrrel. De tudja, Mr. Koppel, már csak ez a 96 ember is, akik ebbe a gyülekezetbe járnak, nap mint nap minden erőmet és időmet igénybe veszik.” „El tudom képzelni” – válaszolta Ted Koppel elgondolkozva. – „Ezzel adásunk véget ért, köszönöm, hogy velünk tartottak. Szép estét kíván mindnyájuknak Ted Koppel.” Ezen az estén ismét világosan megláthattam, hogy a mega-gyülekezetek csillogó kuliszszáin kívül egy sereg névtelen ember létezik, akik Isten országában a fő munkát végzik, és ezért nem várnak tapsot mástól, csak Uruk átszegezett kezétől.

Aki köszönt

Egyszer az a megtiszteltetés ért, hogy ugyanazon a rendezvényen beszélhettem, ahol a Nobel-díjas Desmond Tutu püspök is felszólalt. Az istentisztelet előtt egy rövid ideig mindenféle jelentéktelen dologról beszélgettünk. Viccesen

megkérdeztem a püspököt, miért nem baptista. „Hiszen ebben az országban majdnem minden színes bőrű vagy baptista, vagy metodista.” Erre a püspök elmondott egy megrendítő történetet, mely megmagyarázza, miért lett anglikán lelkész. Az apartheid napjaiban az volt a szabály, hogy ha egy színes ember a járdán fehér emberrel találkozott, tisztelettel félre kellett húzódnia. „Egy napon – mesélte a püspök – mikor még kisfiú voltam, anyámmal a járdán mentünk, mikor egy fekete öltönyös nagy fehér ember jött szembe. Mielőtt kitérhettünk volna, ahogy ezt akkoriban elvárták, az ember félre lépett a járdaszegélyre és tisztelettel megemelte a kalapját az anyám előtt! Nagyon elcsodálkoztam, és megkérdeztem anyámat: «Miért tette ezt?» «Ő anglikán lelkész, Isten embere, ezért cselekszik így.» – válaszolta anyám. A választ hallva elhatároztam, hogy én is anglikán lelkész leszek. Sőt több: Isten embere!” A történet mindenképpen az anglikánok javára írandó!

Egy közülük

A Hawaii-szigetek egyikén élt egyszer egy pap, akit leprás betegek közé küldtek ki. Az egész sziget a leprások számára elkülönített telep volt, ott élt a kitaszítottakkal és betegekkel, és teljes erejéből megpróbálta őket szolgálni. Évekig minden lehetőséget megpróbált, hogy Jézus szeretetéről meggyőzze őket, de valahogy az üzenet nem érte el igazán a szívüket. Hosszú idő után a látható sikertelenség miatt elhatározta, hogy feladja. Kérte egyháza vezetőségét, hogy küldjenek érte egy csónakot, és valaki mást küldjenek a telepre. Azon a vasárnap reggelen, mikor a csónakot várta, a kikötőben álldogált. Pillantása a kezére esett, és észrevett egy kicsi fehér foltot. Megsejtette, hogy ő is leprás lett. Nem hagyhatja el többé a szigetet, most már ő maga is a leprások közé számított. Elhagyta a stéget, és elindult a dombon a kicsi templom felé, ahol olyan hűségesen szolgált. Mintegy két óra múlva ért oda, és csodálkozva állapította meg, hogy életében először a templom tele van emberekkel. Azért jöttek, hogy meghallgassák. Nem volt többé kívülálló, hanem egy közülük. Élete végéig a telepen maradt, és éveken keresztül leprások ezreinek szolgált. Ez a történet azoknak a katolikus papoknak a javára írandó, akik Uruk példáját követve részt vállaltak az általa szeretett emberek szenvedésében.

XXIII. János

Néha annyira kritikusak vagyunk a vallási intézményekkel szemben, hogy nem vesszük észre, milyen kiváló emberek vannak benne, akik mindent elkövetnek az ügy érdekében. Fiatalemberként mélyen lebilincseltem engem XXIII. János pápa személye, aki akkortájt összehívta a II. Vatikáni Zsinatot. Különösképpen a humorát szerettem. Mikor pl. egy riporter megkérdezte tőle, hogy hányan dolgoznak tulajdonképpen a Vatikánban, ezt válaszolta: „Hát azt mondanám, hogy körülbelül a fele!” Más alkalommal azt a kérdést kapta, mit tanácsolna az egyháznak, ha meg-

Élet és Világosság

tudná, hogy Krisztus holnap visszajön. Erre elmosolyodott, és így felelt. „Vigyázzatok, hogy tevékenyek látszatok!” Mielőtt pápává választották, kardinálisként szolgált. Az akkoriban Olaszországban domináló erőnek számító kommunista párt politikusai felé nagyon ügyesen megtalálta a hangot. Egyszer, mikor egy különösen is nehéz tárgyalásról jött, átfogta a kommunista párt vezetőjének a vállát, és ezt mondta: „Látja, alapjában véve csak a meggyőződésünk választ el egymástól!” Micsoda kijelentés! Mint az egyház vezetője félreérthetlenné tette, hogy a szeretet még azokat is összeköti, akiknek ideológiai nézetkülönbségeik alapján ellenségeknek kellene lenniük.

Hallásból

Olyan egyszerű szidni a papokat. A legtöbb ember nagyon is szívesen talál bennük hibát. Mikor tinédzser voltam, egy nyári szünetben részt vettem egy táborozáson. A tábor vezetője Percy Crawford volt, egy híres evangélista. Olyan világosan és hatásosan hirdette az evangéliumot, hogy amikor elhangzott a felszólítás, előrementem, és átadtam az életem Jézusnak. Hazaérve fentem a kést. Szilárdan elhatároztam, hogy a lelkészünknek nekiszegezem a kérdést: miért nem ilyen egyértelműen nyújtotta a gyülekezetünk számára az örömhírt. Mindenképpen azt volt az érzésem ugyanis, hogy nálunk még sohasem hallottam igazán az evangéliumot. Miért kellett egy táborba utaznom, hogy az üdvösség üzenetét halljam? Miért nem prédikált soha olyan világosan, hogy megérthettem volna? Szilárdan el-

határoztam tehát, hogy a legelső adandó alkalommal felelősségre vonom. A következő vasárnap az istentiszteleten beültem a padba, és erősen figyeltem. Meg akartam világosan látni a kritikus pontokat, és elmondani neki, mi hiányzik az igehirdetéséből. Akár hiszik, akár nem, ez volt az első vasárnap, mikor azt hallottam, hogy lelkészünk világosan hirdeti az evangéliumot. A következő hetekben ugyanezt tapasztaltam! És a következőkben szintén! Így lassanként felderengett: a hiba nem is benne volt. Ő egész idő alatt világosan és érthetően prédikálta az örömhírt. Csak én nem figyeltem oda.

Ez a mi dolgunk

Nagy, túlnyomórészt színesekből álló gyülekezet tagja vagyok Philadelphiában, amit évtizedekig Dr. D. W. Hoggard vezetett. Halála után utódot kerestek, és csodálkoztam, hogy egy olyan fiatal embert választottak meg, aki éppen befejezte a tanulmányait. Nem értettem, és ezt közöltem a vezetőség elnökével. Meg voltam győződve arról, hogy egy ilyen nagy gyülekezetnek jó és tapasztalt pásztorra van szüksége. A vezető válasza nagyszerű leckét adott arról, hogy egy jó gyülekezet mire képes. A vezető rám nézett, és ezt mondta: „Akkor segítenünk kell ennek a fiatal embernek, hogy jó és tapasztalt lelkész váljon belőle!” Micsoda nagyszerű magatartás! A vezető nagyon is jól tudta, hogy a lelkész csak azzá lehet, amire a gyülekezete képessé teszi.

(Folytatjuk)

Fordította: Czövek Olivérné

MEGBÉKÉLÉS HÁZA HANGVERSENYSOROZAT

Decemberi hangversenyünkön a Wesley Schola lép fel karácsonyi műsorral. Időpont: december 21. hétfő, 19 óra. Helyszín: Megbékélés Háza Templom, Békásmegyér, Újmegyeri tér. A koncert ingyenes, adományt köszönettel fogadunk!

PÁRIZSI ESEMÉNYEK

A Párizsban történt szörnyű terrorcselekményeket nem hagyhattuk szó nélkül. A tragikus események súlyos következményeit először azok fogják a bőrükön érezni, akik éppen a terroristák elől menekültek el.

Egyházunk nyilatkozata a történetek kapcsán:

Mély megrendüléssel és felháborodással értesültünk a párizsi terroreseményekről. Együttérzünk az áldozatok hozzátartozóival és a francia néppel is. Elfogadhatatlannak tartjuk a terroristák és a mögöttük álló politikai erők szándékait. Nincs politikai, vallási, kulturális vagy bármi másfajta cél, mely indokolná ártatlan emberek lemészárlását, túsul ejtését, megfélemlítését. A terrorizmus a félelem és gyűlöletkeltés ördögi eszköze, bárki is tartja a kezében. Meggyőződésünk, hogy a jelenlegi válságos helyzetből itt Európában, de bárhol a világon máshol is csakis a tisztességes jó szándékkal, emberséggel, az igazság szeretetével, korrekt tájékoztatással, szolidaritással és a félelem legyőzésével lábalhatunk ki. Fontosnak tartjuk, hogy Magyarország az eseményeket ne kívülről, hanem aktív együttérzéssel és jószándékú együttműködési készséggel kezelje. Meggyőződésünk, hogy hisztériakeltés, sehova nem vezető hamis vádaskodás és elzárkózás helyett csakis a józan helyzetmegítélés és az összefogásra való készség segíthet.

Dr. Iványi Gábor Hejce-Budapest, 2015. november 14.

GONDOLKODJUNK!

Symposion

Ismét egy sokkoló cikk? Egy John Wesley alapelveit szem előtt tartó folyóiratban ivásatról írni? Ez a sokkoló igazság mások számára maga a szabadság. A szabadság, amely türelmessé és leginkább érdeklődővé tesz.

Az evangéliumi keresztény hagyományt követő nem iszik, mert közösséget vállal azokkal, akik már többé nem ihatnak.

Az evangéliumi keresztény hagyományt követő iszik, mert közösséget vállal azokkal, akik az együtt italoztatás közben megnyílnak, kiadják magukat, és a legtöbbet adják: az őszinteséget – és a legtöbbet kaphatják: az őszinteséget.

A közös ivászból nem zárja ki magát az, akinek a vallása tiltja az alkohol fogyasztását. A közös ivászból az zárja ki magát, akinek a vallása tiltja az alkohol fogyasztását, de nincs benne annyi emberség, hogy a törvényben meglássa az emberséget, és annak engedelmessé váljon vallásának külső szemantikai burkán.

Az közös ivásatra nem illik üres kézzel és üres fejjel beállítani. Hozni kell mindazokat a gondolatokat (ha vannak ilyenek), amelyek foglalkoztatnak. Hoznunk kell magunkkal némi bátorságot is, hiszen a közös ivászatnak nincsen moderátora. Színvonalát a folytonos keresés, a másik megértésének vágya, és az emberi sorsokban rejlő bölcsesség feltárásának folyamata garantálja.

A közös ivásatra nem illik tiltó vallási dogmákkal és megkérdőjelezhetetlen vallási igazságokkal belépni. Azok egyetemessége még nincs bizonyítva.

A közös ivásatra nem illik fegyvert hozni, mert nem lesz rá szükség. A közös ivászaton nem ölünk meg azt, aki máshogy rekonstruálja a világ szerkezetét. A közös ivászaton nem vadászunk egymásra, különösen azért nem, mert oda általában fegyver nélkül szokás belépni. A közös ivászatot nem rendőri és katonai felügyelet mellett szokás megtartani csak azért, mert valakik puskákat hoznak a vitába.

A közös ivászat a legtöbb, amit megtanultunk. Örülünk a régi jó tagoknak, akik majdnem mindig ugyanazt hajtogatják (megingathatatlan karakterek). Örülünk a régi tagoknak, akik mindig megváltoztatják a véleményüket (haladó szellemek). Örülünk az új tagoknak, akiket befogadhatunk, és akik az akarják, hogy őket befogadják.

Szomorúak vagyunk azok miatt, akik nem isznak velünk, akiknek ez tilos. Akiknek szabad minket megölniük, de nem szabad velünk inniük. Szeretnénk azokkal inni, akik minket meg akarnak ölni. De mivel szeretjük az életet, szeretnénk, ha nem hoznának fegyvert. Szeretnénk velük beszélni, ha lehet, mert a közös ivászatban bármiről beszélhetünk.

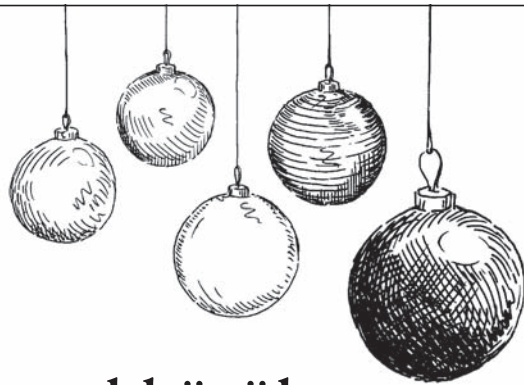
Közös ivászat: maradj velünk! Maradj velünk, mert te vagy: az emberismeret, az első hely ahol Istenről hallhatunk, a szeretet megélése, az erőszakmentes vita, az elnyomás nélküli véleménykülönbség, az ellenségesség civilizált állapota, a gyűlölet tolerálható foka, az arctalanság üldözője, az individualitás kikényszerítője, a szabadság utolsó emberi lehetősége.

Erős Máté

Kedves Olvasóink!

Köszönjük, hogy az elmúlt évben is velünk tartottak.
Lapunk árát icipicit megemeltük (120-ról 150 forintra), reméljük, ez nem tántorítja el Önöket tőlünk.
Tartsanak velünk 2016-ban is, várjuk véleményüket, kérdéseiket!
Boldog új évet kívánunk! A Szerkesztőség

ÍGY MONDJUK

Barangolás az asztal körül

„Kiteszi középre a nagy asztalszéket, arra tálalja fel az egyszerű étket”
(Arany János: Családi kör)

Az asztal szavunkhoz is rengeteg szólás-mondás, kifejezés kapcsolódik. Alatta, fölötte, mellette, rajta és rá... Mindez igencsak központi szerepéről árulkodik.

Az asztalt a paraszti kultúrában az úgynevezett szentsarokban állították fel, ami a parasztszobák legfőbb tiszteltben tartott, szakrális része volt, amely eredetileg csakis szertartásos cselekmények, jelentős családi események, ünnepi étkezések részére volt fenntartva. Az asztalsarok nem az asztal sarka volt, hanem a szentsarok szinonimája. Itt állították fel állandó asztalt, szemben a változó elhelyezésű, könnyű asztalszékekkel.

Az asztalszék őse, a gyalogszék igen praktikus bútor volt, amolyan támla nélküli ülőbútor, mely deszkalapból és csapolt lábakból állt. Az egyiptomi középbirodalom idején jelent meg kézművesek körében, akik azt megelőzően a földön ültek. A gyalogszék tovább öröklődött, majd kialakult a négyszegletes ülésű, néglábú gyalogszék, melyből a méretek és az arányok módosításával további változatok jöttek létre, ilyen volt az asztalszék, amire rá lehetett tenni egy nagy tálat, és kezdődhetett a lakmározás.

A lányok férjhezmenetelükig az asztalágyon aludtak, ez egy támlás lóca volt, nem lehetett valami kényelmes, de legalább kemény volt, jó lehetett a gerincnek. Hajnaltájt a lányok asztali tükörben nézegették magukat. Ha szépek voltak, nem maradtak pártában, de természetesen a leánykérés is a szentsarokban történt. Ha a lányok férjhez mentek, az persze ünnep volt, sokféle étel került az asztalra, nagy volt a dínomdánom, a terülj, terülj asztalkám. Ha gondok voltak, azt mondták a szomszédok: széles az asztal, keskeny az abrosz, vékony a vacsora. Nem az asztalhoz való a veszekedés, de ha a házasság nem sikerült, akkor a felek bizony elváltak ágytól, asztaltól. Pedig jobb kicsiny asztalhoz ülni csendességgel, mint nagyhoz bosszúval, sőt azt is

mondták: alacsony asztalról bátorságosabb enni. Az asztal hazugja hízelkedő, talpnyaló volt, olyasvalaki, mint Toldi Miklós rókaelkű bátyja.

A férj vagy a család legidősebb tagja ült az asztalfőn, aki ha kellett, az asztalra csapott. Ha valakire ráborították az asztalt, az már volt nem tréfa. A vendéglőben az urak törzsasztalnál ültek, kártyáztak, a biliárdasztalnál biliárdoztak. A rossz gyerek a macskaasztalnál ült, de éhen maradt, aki az asztalnál szemérmeskedett, akár gyerek volt, akár felnőtt. Jó az asztal örömeinek élni, ám ha valaki az asztal alá issza magát, az csúnya dolog.

Babonás dédanyáink néha asztalt táncoltattak, ennek felejthetetlen irodalmi ábrázolása van meg Kosztolányi Aranysárcányában.

Artúr király és lovagjai kerek asztalnál ültek, jelezvén, hogy valamennyien egyenrangúak, pedig a feudalizmusban rendszerint szigorú rend szerint ültek az asztalnál. A rádiós-tévék kerekasztal-beszélgetés is ezt a hagyományt őrzi. Luther gondolatait az Asztali beszélgetések című könyvben gyűjtötték össze.

Van dohányzó, bridzs-, munka-, sőt számítógépasztal is, ismerjük a svédasztalos reggelit, de azért sokszor a pincér szolgál fel, akinek megvannak a maga asztalai, a többi asztalért azonban nem ő a felelős, innen van a „bocsánat, ez nem az én asztalom” kifejezés, amelynek jelentése: ez nem rám tartozik. A szólás jelentése kibővült, mégpedig a nem értek hozzá árnyalattal. Laár András óta tudjuk, mi az, hogy „a beszéd nem a te asztalod...”

Amikor Hamvas Béla egyik hőse megjegyzi, hogy Tolsztoj asztalánál evett, azt is hozzáteszi, hogy Lev Nyikolajevics nem szokott prédikálni, neki csak annyit mondott: „Asztalos vagy? Szolgálj az Urat, és az emberiséget azzal, hogy asztalos vagy.” További eredményes szolgálatot kívánunk szeretettel minden kedves Olvasónknak az új évre is!

Bereczky Géza

Az embereknek jóleshet, ha karácsony napján eszükbe jut az, aki talpra állította a bénákat, és visszaadta a vakoknak a látásukat.

Charles Dickens

IFI SAROK

Egy híres vacsora

Ha megfejted a rejtvényt, megkapod egy híres vacsora jelmondatát!

1. Szomorú ellentéte: _ _ _ _ _

2. A képek kezdőbetűje: _ _ ,

3. Megfordítva a szó: ika _ _ _

4. Nem iszik, hanem: _ _ _ _ _

5. Helyesen sorba rakva a betűket egy étel neve tárgyesetben: enyeterker: _ _ _ _ _

6. Névelő: _ _

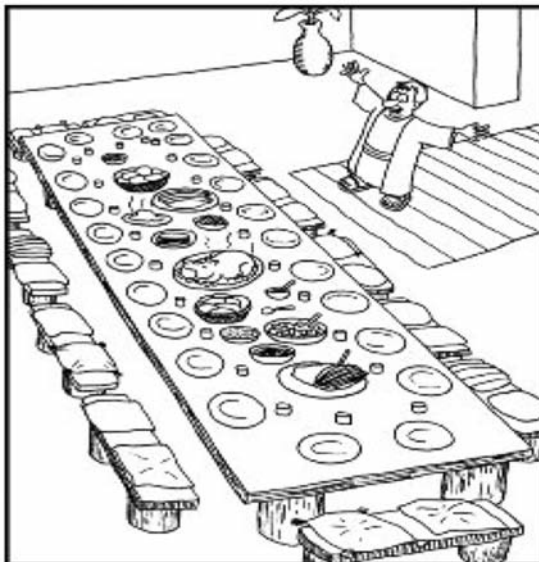
7. Teremtője a világnak: _ _ _ _ _

8. Titkos írással: □□♦⌘↑γ⊃↑δ⊖■ : _ _ _ _ _
 a-⊖, á- ↑, b-δ, g-γ⊃, n-■, o-□, r-□, sz-♦⌘

Megoldás: _____

Itt ellenőrizheted: Lukács evangéliuma 14;15/b

Légy részese a királyi lakomának! *Tdke*

ZSIDÓ ÉLET

A terített asztal körül

Mit ad az asztal körüli közösség? A zsidók számára, a terített asztal spirituális jelentőséggel bír, és az étkezéshez is csak azzal kapcsolódik. Aki a Tóra törvényeit betartani igyekszik, valóban dúsan terített asztal részese. Édes számunkra annak minden sora.

József Káro (1488 Spanyolország – 1575 Cfát, Izrael) jelentette meg a teremtés 5325. évében a „Sulchan Aruch”-ot, a zsidó élet törvényeinek „terített asztal”-át. (Mindezt tette a szefárd zsidósághoz intézve, melyet kiegészít az askenázi zsidóság számára elfogadott rabbi Mose Iszörlisz [Rómá] [1530–1573 Krakko] magyarázataival és vélemény-eltéréseivel.)

A Tórában, melyet Mózes a Szináj-hegynél vett át rólunk az Örökkévalótól, a meghatározott 613 parancsolatból 365 a végrehajtandó és 248 a tiltó parancsolat. (Érdekes, hogy az év akkor is 365 nappól állt, mint ma, és a korabeli tudósok az emberi testben 248 szervet véltek felfedezni.) A Tóra törvényei mindannyiunk számára kötelezőek, és segítenek eligazodni a világ útvesztőiben. Csoválkozva vettem tudomásul, hogy Izraelben a vallásos családokban kizárólag szent könyvek sokasága található a nappalik vagy dolgozószobák könyvespolcain. (A hálószobákban és egyéb helyiségekben, ahol hiányos öltözetben is előfordulunk, tilos szent könyveket tartani vagy olvasni.)

Mint tudjuk, a Tóra a zsidóság teljes életvitelét felöleli, így mindennapi életünk részese, útmutatója. A Sulchan Aruch négy rendje a Tóra alapján az élet minden napjának minden jelenségére, még a legapróbbra is kiterjed. Így öleli fel a zsidó ember köteleseit, az Örökkévalóval, önmagával, családjával és a többi emberrel szembeni kötelezettségeit. „Istent tartom a szemem előtt mindig” zsoltárverssel kezdődik a Sulchan Aruch, és ez az alap gondolat kell, hogy áthassa minden cselekedetünket, hogy ezzel is az Örökkévalót szolgáljuk. A Sulchan Aruch a reggeli felkelés szabályain át, az imádkozás szabályain keresztül, a főzés, az étkezés, a munka, az ünnepek, a lakás kialakítása, a tilalmak, testünk megóvása, ruházódásunk, pénzügyeink szabályain keresztül a temetés és a gyász megtartásán át igyekszik vezetni az élet útvesztőin át a zsidó embert. És ez

a „terített asztal” iránymutató segítség egész életünkön át.

Mindazonáltal a közösségben való viselkedés, a főzés és étkezés szabályait is élénk tárja: a kóser konyha a zsidó étkezési előírásokon alapuló étkezési kultúrát jelenti. A kóseragra vonatkozó szabályokat is részletesen megtaláljuk a Sulchan Aruchban Ezek az étkezési előírások érvényesek mind a mai napig: pl. marhahús fogyasztása után 6 órán belül nem szabad tejeset enni, hal után 2 órával, csirke után 4 órával. Főbb ételekre, fogyasztási sorrendjükre is vannak szabályok. Semleges ételt bármikor lehet fogyasztani. A kóser szó tulajdonképpen tiszta anyagokból készültet jelent. A kóserág nem csak élelmiszerekre, hanem ruházati, sőt más cikkekre is érthető, amennyiben azok nem kevert anyagokból készülnek. (Pl. nem szabad keverni az állati eredetű és növényi eredetű szálakat.) A kóserág magában foglalja a konyhában tevékenykedőkre vonatkozó előírásokat, meghatározza a tiszta és tisztátalan állatok listáját, a konyhára és edényekre vonatkozó tisztasági előírásokat, az állatok levágására vonatkozó előírásokat, a kétféle élelmiszer – a tejes és a húsos – elkülönítésére vonatkozó szabályokat. A zsidó étkezési szokások a Teremtés Könyvében található mondatra vezethetők vissza: „Ne főzd a gidát anyjának tejében!” A tejes és húsos ételek összekeverésének tilalma, elkülönített tárolásuk előírásai: Tejes ételt a hússal összekeverni tilos, tejes edényeket, evőeszközöket külön kell tárolni és mosogatni a húsosétól! Külön hűtőszekrényben illetve tároló helyen kell tárolni, a tejes és húsos ételeket. Tejesnek számít minden, ami tejből vagy tej felhasználásával készült. Semleges a zöldség, a tojás. Húsos a hal, és a kóser húskok és minden állati eredetű anyagot tartalmazó étel. Tiszták azok az egészséges állatok, melyeknek a húsát szabad felhasználni (kóser húskok): párosujjú patás, kérődző állatok, pikkelyes, nem ragadozó halak, nem ragadozó madarak. A legveszélyesebb anyag a vér, ettől a húst meg kell tisztítani. Tilos a vér felhasználása bármilyen étel készítésénél. Eleve tisztátalan minden csúszómászó, rovar, a fentiekbe nem tartozó vízben élő élőlény. Az állatok levágására vonatkozó előírások: az állatokat levágás előtt nem szabad stressznek kiténni, a levágás csak úgy történhet, hogy az állat minimálisan szenvedjen, és azonnal, illetve teljesen kivérezzen. A vért meg

Élet és Világosság

kell semmisíteni. A vér, akármiből származik, a legfertőzőbb dolognak tekintetik. Sérült, beteg állatok húsa vagy a levágásnál megsérült állat húsa nem használható fel. A konyhában dolgozók csak egészséges emberek lehetnek, semmiképpen nem lehet rajtuk váladékozó, vagy vérző seb. A konyhában dolgozókat, az egészségi előírásokat, a felhasznált alapanyagokat, az alapanyagok és ételek tárolását a zsidó hitközség által kinevezett, megfelelő szakértelemmel rendelkező kósersági felügyelőnek kell ellenőriznie. Húsos edény, evőeszköz nem találkozhat a tejessel. Amennyiben az edénybe tisztátalan kerül, pl. beleesett egy bogár, haj, vagy poros, piszkos, azt újra kell mosogatni. A kóser ital, bor általában egyféle szemelt szőlőből készül, maximális tisztasági előírások mellett, tartósítószerrel nem tartalmazhat, a hordót sem szabad kénezeni. Amelyik bor ennek ellenére sem romlik meg, és a kósersági felügyelő ellenőrizte, azt kósernek lehet tekinteni. A kóser pálinka víztiszta, kétszer desztillált, gyümölcsből készült (nem héjból, magból), idegen anyagokat nem tartalmazhat, felrészve nem habozhat.

Évente egyszer, húsvét (Pészach) előtt, a teljes konyhát ki kell kóserolni. Először is minden kovással készültet el kell távolítani, mindent szét kell szedni, az alkatrészeket és evőeszközöket külön kifőzni vagy sütőben kell égetni. A konyhát teljesen ki kell takarítani, a bútorokat el kell húzni, le kell mosni, szekrényeket, tároló helyeket ki kell üríteni. Pé-

szachra külön, teljesen tisztán tartott, csak ezen alkalommal használt (Sel Pészach) edényeket és eszközöket használunk.

A kóser terített asztal mindnyájunk számára a családi összetartozás, a jólét szimbóluma. A zsidó családok minden ünnepkor igyekeznek együtt lenni minél többen, sőt a „nagy asztal” számukra azt jelenti, hogy szegényeket, magányosokat is hívnak az ünnepi asztalhoz. Annál nagyobb örömet szereznek az Örökkévalónak, minél többen várják együtt a Szombat angyalát, imádkoznak, étkeznek és énekelnek együtt. Az ünnepi étkezést, a Szombat kimenetelét nem szabad türelmetlenül várni, ahogy a kedves vendéget is marasztalni szoktuk. Így az ünnepi étkezés végén még búcsúzunk a Szombattól, avdole gyertya gyújtásával.

A különböző ünnepek során más és más ételeket eszünk, ezeknek is spirituális jelentésük van. Az újévkor kerek és édes, ételeket eszünk, hogy kerek és édes legyen az évünk. Hanukakor pedig olajban sült ételeket eszünk, emlékezvén, hogy az egy napig elegendő olaj a Templomban 8 napig égett. Pészachkor az elmaradhatatlan szédertál utal a történelemre, és a macesz fogyasztása. Tesszük ezeket pedig mindig kisebb vagy nagyobb közösségben, hiszen semmit sem ér a dúsan terített asztal, ha nincs kívül megosztanunk.

De így, családban, közösségben minden ünnep építő, emberi kapcsolatainkat az Örökkévalóhoz is közelebb hozó és tetsző cselekedet. *Schlesinger Hanna, Tel-Aviv*

Miután a Fidesz-KDNP egyházügyi törvényei a hazai és nemzetközi jogorvoslati fórumokon is rendre elbuktak, a Trócsányi László igazságügyi miniszter nevével fémjelzett koncepció szerint az egyházak besorolását a továbbiakban nem az Országgyűlés döntené el, hanem ismét a bíróságok vennék nyilvántartásba a szervezeteket. A vallási egyesületek is itt kérhetnék közhasznúvá nyilvánításukat, ami az adományok befogadása mellett már a személyi jövedelemadó 1 százalékának gyűjtését is lehetővé tenné. A következő kategóriába azok kerülnének, amelyek legalább ezer tagot tudnak felmutatni, vagy három év átlagában 400 fő 1 százalékos felajánlását igazolják és legalább 5 évig már vallási egyesületként működtek. A „nyilvántartásba vett egyháznál” is nagyobb társadalmi beágyazottságot jelezne a jövőben a legfelső kategória, amely a „bejegyzett egyház” elnevezést kapta. Ezt akkor kérelmezhetné egy egyház, ha legalább 10 ezer tagot számlál, vagy ötéves átlagban 4 ezer fő 1 százalékos felajánlását tudja igazolni és hosszabb ideje vallási közösségként működik az országban. A jelenlegi nagy, „bevett” egyházak automatikusan kerülnének bírósági nyilvántartásba. *Forrás: Népszava*

ADOMÁNYOZÁS

Hálás köszönet folyamatos támogatásukért! Ha általános munkánkat, működésünket segíteni szeretné, megteheti sárga csekken (melyet kérésre postázunk), vagy személyesen a 8. kerület, Dankó u. 11. sz. alatt. Telefon: (06-1) 577-05-15 (hétköznap 8 és 16 óra között), e-mail: info@metegyhasz.hu. Banki utalás esetén számlaszámunk: 11708001-20520-380 (OTP Bank). A közleménybe kérjük, írja be, adományát mire szánja! Amennyiben nem szerepel ott semmi, fenntartási kiadásokra fordítjuk az összeget. Köszönjük!

OLVASÓI VÉLEMÉNY

Kedves Olvasóink újsággal kapcsolatos véleményét, történeteit, gondolatait, kérdéseit szeretettel és folyamatosan várjuk az ev@wjlf.hu e-mail címre.

BACH KANTÁTÁINAK NYOMÁBAN

Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt

E kompozíció (*Az Úr az én hű pásztorom – Der Herr ist mein getreuer Hirt*, BWV 112) 1731. április 8-án hangzott el először Lipcsében, jóllehet a nyitótétel már egy korábbi műben is helyet kaphatott. A szöveg – amely a 23. zsoltár parafrázisa – Wolfgang Musculus (1497–1563) református teológus tollából származik. Musculus textusa kibontja, részletezi, magyarázza a 23. zsoltár tömör sorait (a zsoltárbeli legelőn például a Szent Ige füve nő, a tiszta víz nem más, mint az Úr Szent Lelke, stb.). Ugyanakkor a 16. századi költő egy helyen feltűnően leegyszerűsíti az eredeti himnusz poétikus szövegét, ugyanis a „halál árnyékának völgyé”-ből az átköltés nyomán „sötét völgy” lesz. (Kissé előreszaladva: Bach nem siklott el e változtatás felett, hiszen e „sötét völgyből” olyan zenei eszközzel ragadja ki korabeli hallgatóságát, amellyel egyben e tragikus „sötétség” Bibliában olvasható, valódi természetét is érzékeltette.)

1. Korál: A bevezető kórusban a költemény 1. versszaka az *Allein Gott in der Höh' sei Ehr' – A menny Urának tisztelet* (MET: 548. dicséret) korál dallamára hangzik el. A széles értékekben mozgó korálmelódia mindig a szoprán-szólamban csendül fel, majd e cantus firmust az énekkar később belépő szólamai gyorsabb értékekben imitálják, szövik körül. A koráldallam – bűvópatakként – a zenekari szólamokban is gyakran felbukkan: *Az Úr az én hű pásztorom, / Ott tart oltalmában, / Hol nem szűkölködöm / Semmi jóban, / Szüntelenül legeltet engem, / Hol Szent Igéjének / Ízletes füve sarjad.* (A mű a világhálón meghallgatható: <https://www.youtube.com/watch?v=9MQL57mygxU>)

2. Ária (alt): Az énekes kísérő oboa d'amore skálaszerű, folyamatosan áradó motívumai mintha a „tiszta víz” áramlását érzékeltetnék: *Tiszta vizekhez terelget, / Melyek felfrissítenek engem. / E víz az ő Szent Lelke, / Mely megvidámítja lelkem. / Az igazság ösvényein vezet, / Örök parancsai ezek, / Melyek nevéből erednek.*

3. Recitativo (basszus): Ariosóként indul a kantáta középső tétele, amely a kezdeti világos C-dúrból (mintegy a „sötét völgybe” érve) egyre sötétebb hangnemekbe vándorol. A megpróbáltatások felsorolásakor a tétel vonóskíséretes énekbeszéddé alakul; a hangnemek tónusa tovább mélyül, diszsonáns akkordok festik az „álnokságot”, „fájdalmat”, „szomorúságot”, míg nem az éjsötét (4 bés) f-moll a „mert te folyvást velem vagy” (*denn du bist bei mir stetiglich*) szavakra – mintegy varázsütésre – váratlanul ragyogóan szikrázó (4 keresztés) E-dúrrá változik. Döbbenetes hangnemi távolság! Hozzávetőleg száz évvel később – a romantikus zenei stílusban – már gyakrabban alkalmazzák a szerzők a közös tercú dúr- és moll-akkordok ilyen összekapcsolását (jóllehet akkor is mindig erős érzelmi hatást kelt), de a barokkban (1731-ben) – mintha a hallgatók egy igazi epifánia szem- és fültanúi lettek volna! – alighanem valóságos zenei sokkot válthatott ki:

Vonósok

Basszus

Continuo

denn du bist bei mir stetiglich,

f-moll E-dúr

Még ha sötét völgyben járok is, / Nem félek szerencsétlenségtől, / Álnokságtól, fájdalomtól, szomorúságtól / És e világ üldöztetésétől, / Mert te folyvást velem vagy; / A te vessződ és botod vigasztalnak, / Igédre hagyatkozom.

4. Duett (szoprán, tenor): A fenyegető körülmények immár háttérbe szorulnak (csupán a megterített asztalt távolról irigykedve figyelő, ellenséges csoport marad meg, még inkább kiemelve az „asztal” szimbolikus jelentését és jelentőségét); ismét a hála, az öröm és a bizakodás hangjai kerülnek előtérbe. Táncozó, örvendező kettős következik, amelynek dallama a nyitótételben hallott ének (*A menny Urának tisztelet*) melódiáját írja körül, egyben megelőlegezve az örökkévalóság házába kaput nyitó zárókorált is: *Asztalt terítesz nékem / Az én ellenségeim előtt; / Rettenthetlenné és élénkké teszed szívem, / Elárasztod fejem / Lelkeddel és a boldogság olajával; / Csordultig öntöd a poharam / Lelked örömeivel.*

5. Korál: *Jóságod és kegyelmed / Követnek engem életemben, / És ottmaradván örökre / Az Úr házában lakozom, / A földön a keresztény gyülekezetben, / S halálom után / Krisztussal, Urammal.* Göncz Zoltán

Élet és Világosság

HONLAPJAINK

Egyház központi: www.metegyhaz.hu

Oltalom Karitatív Egyesület: www.oltalom.hu

Békásmegyeri gyülekezet: www.megbekelestemplom.hu

Wesley János Lelkészképző Főiskola: www.wesley.hu

Dankó utcai gyülekezet: www.lelkeszi.hu

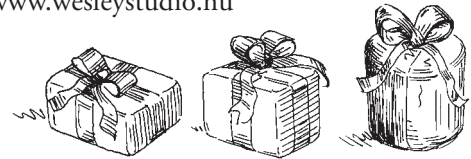
Kispesti gyülekezet: www.meltosagnapja.hu

Wesley Stúdió: www.wesleystudio.hu

Kisvárdai gyülekezet: www.galilea.hu

Nyíregyházi gyülekezet: www.metkapolna.hu

Szegedi gyülekezet: www.metszeged.hu

HAVI ISTENTISZTELETI REND

2015 – A Fény Nemzetközi Éve

Az év igéje: „Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.” (Róma 15,7)

DECEMBER

December hónap igéje: „Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, törjete ki ujjongásba, hegyek!
Mert megszánta népét az Úr, és könyörül a nyomorultakon.” (Ézsaiás 49,13)

Istentiszteletek		Bibliórák	
	<i>Igebély</i>		
December 6. Advent 2. vasárnapja	<u>Ézsaiás 63,15-64,3</u> <i>Lukács 21,25-36</i> <i>Róma 15,4-13</i>	Első hét	<u>Isten szánakozása</u> „...megragadták a férfiak a kezét meg a feleségének és két leányának a kezét, mert az Úr megszánta őt.” 1Mózes 19,12-29
December 13. Advent 3. vasárnapja	<u>Ézsaiás 40,1-11</u> <i>Máté 11,2-10</i> <i>1Korinthus 4,1-5</i>	Második hét	<u>Isten szánakozása</u> „Szánakozom a sokaságon, mert... nincs mit enniük; éhesen nem akarom őket elbocsátani...” Máté 15,1-20
December 20. Advent 4. vasárnapja	<u>Ézsaiás 52,7-10</u> <i>János 1,19-28</i> <i>Filippi 4,4-7</i>	Harmadik hét	<u>Isten szánakozása</u> „Az úr pedig megszánta a szolgát, elbocsátotta, és elengedte az adósságát.” Máté 18,21-35
December 24. SZENTESTE	<u>Ézsaiás 9,1-6</u> <i>Máté 1,18-25</i> <i>Zsidó 1,1-6</i>	Negyedik hét	
December 25. Karácsony ünnepe	<u>Lukács 2,1-14</u> <i>Titusz 2,11-14</i> <i>Mikeás 5,1-4/a</i>		
December 27. Karácsony utáni vasárnap	<u>Lukács 2,33-40</u> <i>Galata 4,1-7</i> <i>Ézsaiás 49,13-16</i>	Ötödik hét	<u>Isten szánakozása</u> „Jézus megszánta őket, megérintette szemüket, és azonnal visszanyerték látásukat...” Máté 20,29-34
December 31. Óév este	<u>Lukács 12,35-40</u> <i>2Tímóteus 4,1-8</i> <i>Ézsaiás 30,8-17</i>		

KITEKINTŐ

Gazdag szegények, szegény gazdagok

A világ általában megveti a szegényt. A szegénység nem jó, mert valami hiányt jelent. Sokan a szegényt okolják a szegénysége miatt, a szegény pedig szégyelli a szegénységet. A gazdagot akkor is tisztelet övezi, ha nem tisztességes úton szerezte a gazdagságát. A világ nem tudja, mit jelent a gazdagság, és hogyan bánjon vele.

A gazdagsághoz általában hatalom társul, a gazdag hatalmas is, ha másképp nem, úgy, hogy a pénzével hozzájuthat bármihez, amire szüksége van. Ezek pedig nem mindig csupán anyagi javak. A gazdag tiszteletet kap, mert feltételezik, hogy a gazdagság bizonyos képesség gyümölcse. Miközben nagyon relatív a szegénység és a gazdagság fogalma. A pénz fontos, mert sok esetben csak a pénzzel lehet azt a jót megtenni, amire valakiknek szükségük van.

Ezért nem a pénz mennyisége dönti el erkölcsi szempontból, hogy ki gazdag és ki szegény, hanem az, hogy mire fordítja a pénzét, hogyan bánik a pénzzel. Isten nem kívánja, hogy az ember önsanyargató módon éljen – áldás az, ha valaki jól él abból, amiye van. Ám az már erkölcsi felelőssége, hogy mit kezd a gazdagságával, mire fordítja a többletet, amire már személyesen nincs szüksége. A jó sáfár nem azon múlik, ki mennyivel sáfárkodik, hanem azon, hogy a rábízott pénzzel hogyan sáfárkodik. Lehet egy szegény ember is rossz sáfár, ha azt a keveset is rosszul használja fel, amiye van neki, és gazdag ember is lehet jó sáfár, aki a pénzét nemes célokra és jó dolgokra költi, ha jól gazdálkodik azzal, amiye van.

Jelképesen szoktuk azt mondani, hogy a gazdagság azon látszik meg, mi van az asztalon. Az ember kiteszi az asztalra, amiye van, az asztala mutatja meg, milyen az ő gazdagsága. Az anyagi gazdagsága és a szíve gazdagsága. Mert a Bibliából jól tudjuk, hogy nemcsak anyagi, hanem szellemi gazdagság is van. Az igazi kincsek a szívben vannak. Az anyagi gazdagság fontos eszköz a létfenntartáshoz, és ahhoz, hogy az anyagi világban kifejezzük a szívünk gazdagságát, jót tegyünk másokkal. A kettő közül a szív gazdagsága a fontosabb, mert az anyagi gazdagság csupán látszat: a földi kincseket megessi a rozsda és a moly, elrágja a cserebogár. A tárházakba gyűjtött vagyon elvész, ha nem osztjuk meg másokkal. A földi kincsek itt maradnak, senki nem viheti magával. Mindenki mezítelenül jön a világba és mezítelen

távozik. Amit magával visz, azok a mennyei kincsek, amelyeket a szívében gyűjtött, amit nem esz meg a moly és nem rág meg a rozsda. Az embernek önmagában csak az anyagi jóléte üres.

Aki csak az anyagi jólétre vágyakozik, soha nem tud megelégedni. mert nem ismeri fel az anyagi jólét célját és nem jól használja a pénzt. Az anyagi javak arra valók (az alapvető fizikai szükségletek kielégítésén túl), hogy szellemi javakat gyűjtsünk, és a szellemi javainkat így is megoszthassuk. Isten használatba adja a pénzt, sáfársággal bízva meg az embert. Éppígy sáfárságra adja a szellemi javakat is, amelyek ugyanolyan gazdálkodást igényelnek, mint az anyagi javak. Azokat sem jó elásni vagy eltenni, majd visszaadni, hogy ennyit kaptam, ezt megőriztem, visszaadom. Meg kell osztani, és amit megosztunk, az gyarapodik. Minden adás vetés, minden ajándék egy mag.

Isten mindenkinek ad valamit. Legyen az bármi, ezt kell az asztalra tennie. Az asztal az a hely, ahol megosztjuk azt, amink van. Ki-ki vehessen belőle szükségletei szerint. Akinek élelemre van szüksége, vegye el azt, akinek szellemi javakra, isteni bölcsességre, egy kedves szóra van szüksége, vegye el azt. Akinek az Igére van szüksége, Isten mennyei eledelére van szüksége (és kinek nincs?), vegye el az azt. Amikor Jézus leült a tanítványaival, megtörte az asztalnál a kenyeret, és megosztotta azt. Az utolsó vacsorán ehhez hasonlítja önmagát, és képletesen azt mondja, hogy ez az én testem, ez az én vérem, nektek adom magamat, szétosztom köztetek magamat is, mindenemet, amim van.

Ez a minta, és ez a kulcsa annak, hogyan gazdálkodjunk azzal, amink van. Soha ne szégyelljük azt a keveset, amivel rendelkezünk, mert az olyan, mint az öt kenyér és a két hal, melyből ötezer embert vendégelt meg Jézus. Tegyük ki, és megszorodik. A nagy fák mustármagnál is kisebb magokból nőnek ki. Isten a kicsit megnöveszti, a keveset is megszorítja. Ha jól használjuk azt, amink van, akkor abban benne vannak az isteni növekedés törvényei. Akinek van, adatik, akinek nincs, attól az is elvétetik, amiye van. Aki nem rejti el, annak van. Aki megosztja, annak adatik. Aki csak magának gyűjt, és elrejtja a szívét mások elől, a szegények elől, akiknek arra lenne szükségük, ami nála van, az tolvaj. Meglop másokat és meglopja a saját szívét is.

Az asztalon néha ott van a kenyér, de néha ott van csak a szó, esetleg néha ott van mindkettő. Néha egy jó beszél-

Élet és Világosság

getés nagyobb vacsora, mint a királyi asztalról való lakoma. Néha magokat osztunk meg az asztalnál, amelyek nagy fává nőhetnek. Az evangéliumokban Jézus arra tanítja a tanítványokat és minden embert, hogy jövevényként sáfársággal bízunk meg ezen a világon. S hogyan legyünk az Atya jó sáfárai: talentumainkkal, képességeinkkel, az Istentől kapott Igével és bölcsességgel, a ránk bízott anyagi javakkal hogyan sáfárkodjunk. A Biblia arra tanít, hogy soha ne legyünk jóllakottak, hanem mindig legyünk éhesek és szomjasak. Éhezünk az Igét, szomjazzuk az Isten igazságát, mert abban van az élet. Az igazi gazdagság. Ebből nő ki minden.

Ezért, aki gazdag, éljen úgy, mintha szegény lenne, a szegény pedig éljen úgy, mint aki gazdag, hiszen gazdag az Istenben. Van, amiben gazdagok vagyunk, és van, amiben szegények és szűkölködők. Ne szégyelljük, amiben hiányunk van, hanem vegyük el a közös asztalról, és amiben bőségünk van, azt tegyük oda az asztalra, hogy elvehesse az, akinek arra van szüksége. Így gondoskodik Isten arról,

hogy senki ne legyen szükségben. Ilyen a láthatatlan szellemi egyház.

Semmit nem azért kapunk, hogy magunknak megtartsuk. Törünk az asztalnál a kenyérből, és továbbadjuk. Karácsonyt azért nevezik az emberek a szeretet ünnepének, mert ilyenkor adnak egymásnak, mert az Isten is odaadta egyszülött Fiát a világnak, hogy aki hisz őbenne, meg ne haljon, hanem örökké éljen. Azért mert Isten így szerette a világot. A szeretet tehát a kulcsa mindennek. Azért kapunk, mert Isten szeret, és azért adunk, mert mi is szeretünk. Ha nem így lenne, olyan lenne minden cselekedetünk, mint a zengő érc és a pengő cimbalom. Ez a legfőbb gazdagság, a szeretet. Ez a szív gazdagsága, a mennyei javak legnagyobbika, mert az Isten szeretet. Szeretet nélkül pedig semmik vagyunk. Ezért a legtöbb, amit az asztalhoz hozhatunk, az a szeretet, és mindaz, amit isteni szeretetből megoszthatunk másokkal.

A hívó ember szegény, noha gazdag, és gazdag, noha szegény.
Bartus László

EZ TÖRTÉNIK NÁLUNK MENEKÜLTÜGYBEN

Biztosak vagyunk benne (mint fent is említettük), hogy a menekültek eddig sem pozitív megítélésén tovább rontanak az elmúlt hetek terrorcselekményei. Sokan azokban a nyomorultakban látják a potenciális veszélyt, akik éppen a szörnyű cselekmények elől menekültek el hazájukból.

Erőnköz mértén szeretnénk segíteni a menekültek közti munkát a jövőben is. Lapzártakor éppen mobil mosodánkat teszteljük, és gondolkodunk azon, hogy tudnánk minél gyorsabban egyszerű meleg ételt előállítani. Tudjuk, hogy meleg téli ruházatra van a legnagyobb szükség most.

HA AZ ÜNNEPI KÉSZÜLŐDÉS KÖZBEN A MENEKÜLTEKRE IS GONDOL, KÖSZÖNETTEL VÁRJUK ADO-MÁNYÁT!

Pénzbeli (elkülönített számlánkon fogadjunk adományt): Oltalom Karitatív Egyesület; K&H Bank 10400140-00026699-00000006; „Menekültügy” megjegyzéssel

Természetbeni: tej, cumi, bébiétel, -tápszer, kenyér, keksz, halkonzerv, vaj, sajt, takaró, hálósák, meleg cipő, csizma (gyerek, felnőtt), intim betét, pelenka, törölkendő, meleg kabát (gyerek, felnőtt), popsikenőcs, orrcsepp, lázcsillapító, kötszer, ragtapasz, recept nélkül kapható fájdalomcsillapító, (félliteres kiszereleésben) ásványvíz, polifoam, alma, krumpli, kézmelegítő zsebbe.

Az adományokat éjjel-nappal fogadják egyházunk központjában (Budapest 1086 Dankó u. 11.).

Telefon: 70/382-34-28 (Iványi Éva), 70/682-44-01 (az aktuális heti "menekültügyi" ügyeletes).
E-mail: info@metegyhaz.hu

MET A CIVIL RÁDIÓBAN

Júliustól minden vasárnap 17 órától egy órás műsort (Kényes egyensúly) sugároz a Civil Rádió, melyet kollégáink szerkesztenek. Az adás az FM 98-on fogható vagy a civilradio.hu Élő adás menüpontja alatt.

MŰHELYÜNKBŐL

Kerekasztal. Terítéken a...

Beszélni kötelesség az életünket befolyásoló, minket körülvevő világról, gondokról és a ritkábban felbukkanó örömeinkről.

A kerekasztal demokratikus bútordarab. Nincs asztalfője és asztalvége.

Körbe üljük. (Vagy a stúdióban a kamerák kedvéért, félkörbe.)

A sorozat képes főcíme egy natúr fa asztallap, rajta egy tányér, azon az aktuális téma címe: – Kerekasztal. Terítéken a...

Hárman beszélgetnek a kerek asztal körül. Egy szakértő, egy „civil” és Iványi Gábor animátor és beszélgetőtárs.

A teljesség igénye nélkül az eddig adásba került témákról:

1%, technikai szám

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) 2015. február-március-áprilisi közgyűlési napjainak társadalmi kérdésekkel foglalkozó határozataiból az egyik legfontosabb kérdés továbbra is az egyházi 1%.

Menekültek és veszélyeztetettek

A MET társadalmi kérdésekkel foglalkozó határozataiból, a mostani a menekültekről, a veszélyeztetettekről szól. Nem csak Magyarországon, hanem Párizsban, és egész Európában.

Nem bánatpénz!

A MET társadalmi kérdésekkel foglalkozó határozataiból, most a strasbourg-i döntéssel foglalkoznak vendégeink.

Szociális katasztrófa

A MET-et aggasztja a jelenlegi magyarországi szociálpolitikai helyzet.

Kanada

Egy kanadai szövetségi bíróság elutasította az ottawai kormány keresetét, és helybenhagyta egy 39 tagú gyöngyöspatai roma család menekültstátuszát, a Rácz-család ötszáz évig élt Gyöngyöspatán. Vajon a roma családoknak újból megnyílnak Kanada kapui? Vajon ez lenne a megoldás?

Biztosíték a diploma?

A Wesley János Lelkészképző Főiskolán március 20-án diplomaosztó ünnepséget tartottak. Jelenleg 60 felett volt a végzett hallgatók száma, de ez sajnos – több okból is – évről évre csökken. A főiskolán széleskörű, és gyakorlatorientált

képzést folytatnak az oktatók, olyan légkörben, amelynek talán nincs párja az országban.

Melódiák

2015. március 15-től a nagy áruházaknak zárva kell tartania. Ez sokakból váltott ki reakciót, volt, aki örült, volt, aki nem. Rengeteg munkáltatót és munkavállalót érintett a változás. A diákokat is. Ma Magyarországon rengeteg dolgoznak az iskola mellett (közép-, és felsőoktatásban egyaránt). Őket is érinti ez a változás. De kik ők? És miért érintettek?

OKJ

Újabb átalakuláson megy át Magyarországon az OKJ képzés. De milyen átalakuláson? És ez jó, vagy rossz? Mire jó egyáltalán egy OKJ képzés, és vajon hasznos-e a mai Magyarországon?

Számozott utcából kitelepítettek

A miskolci önkormányzat eladta a számozott utca területét, az épülő stadion parkolója lesz itt hamarosan. Az itt lakó, javarészt roma emberek elkeseredettek, és félnek. Elvesztették otthonaikat, házaikat, veszélybe kerültek ők maguk, és családjaik.

Szegregáció – Előítélet, és megkülönböztetés**Központi Kérdések:**

- Integráció vagy szegregáció az oktatásban?
- Mennyire meghatározó a gyermek szociális környezete?
- Meghatározható-e a kortárs csoportok jelentősége az iskolában?

Élet és Világosság

Sokkoló, sokkoló

A parlamenti őrseg tagjai ezentúl sokkolóval vigyázzák majd a rendet. De vajon mik lesznek a következmények? Milyen szabályrendszer szerint használhatják majd a sokkolót az őrseg tagjai? Milyen élettani hatásai lehetnek egy sokkolásnak?

Nem idegenek közöttünk

Kerekasztal beszélgetés a menekültekről, segítőkőről.

Jobbra tarts?

Vannak jobboldali, szélsőséges nézeteket valló tanárok a magyar oktatási rendszerben? Ha igen mi a teendő? Egyáltalán, kell tenni ez ellen?

Lenni vagy nem lenni – Kerekasztal a halálbüntetésről

„A halálbüntetés az egyik legsúlyosabb büntetési forma, a bűnösnek talált személy életének kioltása, az élettől való megfosztása büntetőeljárás keretében. A halálbüntetés jogossága vagy jogtalansága napjaink legvitatottabb jogi, etikai, teológiai és társadalmi kérdéseinek egyike.”

Forrás: wikipedia

EMMI-szótár

2015 februárjában az Emberi Erőforrások Minisztériuma Sajtó és Kommunikációs Főosztálya kiadott egy szótárt. A szótárban nem használható szóként szerepel többek között a *szegénység*, a *rászoruló* és az *esélyegyenlőség* szó is.

Emlékműgyalázások

Országszerte megszorodtak a különböző holokauszt és zsidó emlékművek rongálásai. Vajon mi ennek az oka?

Egészségügy (?)

„Tisztelt betegeink!

Értesítjük önöket, hogy az utolsó dolgozó is elhagyta az országot! amennyiben önnek infarktusa van, fáradjon át a Jádaköves Masszázs Stúdióba, amennyiben guttaütése van vagy rákos, használjon grapefruitmag-cseppet és tartson vércsoport diétát! Mielőbbi jobbulást kívánva,

Az ágazat dolgozóí”

(Forrás: Google)

Betegségügy

„Mai beszélgetésünk címe nem egészségügy, hanem betegségügy, és talán találébb ez a megközelítése a dolognak, hiszen beteg az egészségügyi ellátás maga is... hogyan tudna akkor gyógyítani...”

I.G.

Adolf Hitler-emléktúra – 2015. április 18., Csókakő.

Beszélgetés a Hitler születése évfordulójára szervezett kirándulásról.

A „Kerekasztal, Terítéken a...” adások megtalálhatók:

- www.facebook.hu/met.wesleystudio
- www.wesleystudio.hu
- www.youtube.com/user/wesleysmedia

Mindenki véleménye számít, várjuk az Önét is!

MÁ

ÉLET ÉS ÜNNEP

Hozzávalók

- 35 dkg finomliszt
- 25 dkg cukor
- 25 dkg vaj
- 3 db tojás
- 1 csomag sütőpor
- 20 dkg mák (darált)
- 2 ek méz
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 db citrom (leve és reszelt héja)
- 1 db narancs (leve és reszelt héja)
- 5 dkg kandírozott narancshéj (elhagyható), lehet mazsola is.

A mázhoz

- 20 dkg porcukor
- 1 citromból nyert citromlé (szükség szerint)
- 1 ek kandírozott citrom

Narancsos-mákos kuglóf

Ha unjuk, hogy minden karácsonykor bejglit kell sütnünk, vagy szeretnénk valami újdonságot kipróbálni, és szeretjük a mákos-narancsos ízeket, íme, itt egy jó kis recept. Hamar elkészül, az íze pedig elég „bejglis”.

A vajat keverjük habosra a cukorral. Egyenként adjuk hozzá a tojásokat, és jól verjük fel. A citrom és narancshéjat reszeljük bele, és a levüket is öntsük a tojásos masszába. Végül a sütőporos lisztet és mákot szórjuk bele. A kandírozott narancsdarabok még különlegesebbé teszi, de elhagyható vagy mazsolával helyettesíthető. Előmelegített sütőben kb. 200 fokon megsütjük.

Ha kész, várjunk egy kicsit, míg hűl, majd díszítsük a mázzal. A mázhoz a porcukorhoz annyi citromlevet adagolunk, amennyi a mázhoz szükséges, összekeverjük, a kuglófra kanalazzuk, és a kandírozott citrommal díszítésként megszórjuk.

-im

Egyperces áhítat minden napra

December 1. kedd

„...kívánt... megelégedni a morzsalékokkal, melyek hullottak a gazdagnak asztaláról...” (Lukács 16,21)

A világ abszolút kisebbségét alkotó gazdagok falakkal, szögesdróttal, fegyveres őrékkel veszik körül magukat, hogy a szegények, menekültek, hajléktalanok nehogy a közelükbe férközzenek. Pedig a nyomorultaknak is vannak vágyaik, s ez nem magas minőségű műszaki cikkekre, ingatlanokra, ékszerekre, utazásokra, takarékbetétekre, földbirtokokra és egyéb törleszkedő önzéssel megszerzhető javakra, legfeljebb időnkénti jóllakásra, a maradékok megszerzésére, még viselhető ruhadarabokra, emberhez méltó pihenőhely megtalálására irányulna. Amely asztaloknál erről megfélekednek, oda az imádság sem tudja meghívni az Urat, s annak dúslakó dúsjai nem Isten áldásának a gyümölcsei.

December 2. szerda

„Angyalok kenyerét ette az ember, bőséggel vetett nékik eleséget.” (Zsoltárok 78,25)

Az angyalok kenyeré a manna. Azt is össze kellett szedni, de a termést nem előzte meg fáradtságos ugartörés, sírva vetés és emberpróbáló aratás. A pusztai vándorlás mindennapi tapasztalata volt, hogy aki a szabadság útján csak az Úrtól függ, azt mennyei Atyja bőségesen ellátja. Az áldás azonban átalakult, mikor a nép átlépte az ígéret földje határát. A manna megszűnt, de Izrael fiai ígéretet kaptak a föld áldásaira, amennyiben készek lesznek a letelepedett körülmények között is az Úr törvényeit betartani.

December 3. csütörtök

„...elhajította Saul a dárdat, azt gondolván: Dávidot a falhoz szegezem; de Dávid két ízben is félrehajolt előle.” (1Sámuel 18,11)

Sokan vágyakoznak a nagyok, az uralkodók asztalához telepedni. Pedig nem irigylésre méltó hely az. A minőségi ételek nem kárpótolják az asztaltársaságot azzal a feszültséggel, intrikával és kiszolgáltatottsággal szemben, melyet az első számú ember szeszélye, gyanakvása jelent, és az a nyilvánvaló akarata, hogy alattvalói minden pillanatban bizonyítsák hűségüket. Dávid feladata a királyi asztalnál a depressziós uralkodó zeneterápiás kezelése volt. Bizony, szüksége volt lélekjelenlétére és a jó reflexekre, hogy túlélje a közös étkezést.

December 4. péntek

„...hozok egy falat kenyeret, hogy erősítétek meg a ti szíveteket, azután menjetek tovább...” (1Mózes 18,5)

Úgyszólván szólásmondássá válhat az „egy falat kenyér”, melyet Ábrahám az ismeretlen vándoroknak felkínál. Fe-

leségével nagy adag pogácsát süttet, ő maga levágja a jeles napokra hízlalt állatot, vaját, tejet készít a lakoma mellé. Ő is azok közé tartozik, akik tudtukon kívül angyalokat vendégelnek meg, amikor szívélyesen asztalukhoz invitálnak bárki rászorulóit. (Zsidókhöz 13,2)

December 5. szombat

„Még az én jóakaróm is, akiben biztam, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát ellenem.” (Zsoltárok 41,10)

Van valami felszabadító abban, ahogy a régi idők zsoltárírója nyilvánosan kiönti a szívét, és elpanaszolja, hogy olyanok köréből is támadtak ádáz ellenségei, akinek nem-hogy nem ártott, de akikért sok jót tett, és bizalommal asztalához engedte, saját javaiból táplálta őket. Boldog, aki nem zárkózik be az ilyen csalódások után sem. Erősítsd meg magad abban, hogy nem az emberek hálája, kedves és vidám társasága tett vendégszeretővé, hanem a mindenható Istentől tanult szívből jövő nagyvonalúságod.

December 6. Advent második vasárnapja

„Eredj el az utakra, és a sövényekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házam. Mert mondom néktek, hogy senki azok közül a hivatalos férfiak közül meg nem kóstolja az én vacsorámat.” (Lukács 14,23-24)

Amikor a várva várt ünnepi pillanat eljön, a Jézus példázatában megismert király meglepetten szembesül azzal a képtelenséggel, hogy a hivatalosok jelentéktelen, máskor is halasztható hétköznapi ügyek miatt lemondják a meghívást. Jézus itt nem titkoltan az üdvösségre szóló isteni invitálásról beszél, és azok közönyéről, kiknek többet jelent a világ múlandó pillanata, mint az örökkévalóság megtiszteltetése. Az asztalok azonban nem maradhatnak üresen. Így nyílik meg nagy általánosságban a lehetőség mindenki számára, hogy részese legyen a nagy isteni örömmünnepek.

December 7. hétfő

„A mi mindennapi kenyerünket ad meg nekünk naponként.” (Lukács 11,3)

A sokadszorra elmondott napi ima is nehezen tanít meg bennünket arra, hogy ne törekedjünk a mindennapi ellátásnál sokszorta többre. Aki ma gondoskodik rólunk, az holnap sem felejt el bennünket. Ami pedig meghaladja saját bőségesen elégséges fejadagunkat, az már nem a mi kenyerünk, hanem a másiké, az imában pedig nemcsak saját táplálékunkat, hanem az ő ellátását is kérjük. Nem nekünk kell ezt az Úrtól kikönyörögnie, hanem Ő várja tőlünk, hogy engedjük át a felesleget másnak.

Élet és Világosság

December 8. kedd

„...egy asszony, aki bűnös volt, mikor megtudta, hogy ő a farizeus házában leült enni, hozott alabástrom szelence drága kenetet, és megállván hátul az ő lábainál sírva, könnyeivel kezdte öntözni az ő lábait, és...hajával törölte meg, és csókolgatta az ő lábait, és megkente drága kenettel.” (Lukács 7,37-38)

Bizarr, félreérthető jelenet szemtanúi vagyunk a farizeus házában. Jézus gyógyította meg a házigazdát egy olyan betegségéből, mely érinthetetlen tette őt a társadalom egészével szemben. Ez az ember most mégis utálkozik, és azt gondolja, ha Jézus próféta lenne, tudná, hogy a lábait csókolgató nő prostituált. Az Úr azonban pontosan tudja mindezt, és ahogy a leprástól, úgy az utcanótól sem határolja el magát, nem löki el a szeretetnek ezt az együgyű, tolakodó megnyilvánulását sem.

December 9. szerda

„És mikor leültek és ettek, mondta Jézus: bizony mondom néktek, egy közületek elárul engem..., aki velem együtt márt a tábla.” (Márk 14,18.20)

Talán nem véletlen, hogy az árulásról is az asztalnál kell Jézusnak tanítania. Ünnepre készülnek, ezt mutatja a teríték és a speciális ételek is. Az Egyiptomból való szabadulásra emlékeznek. Ugyanazt a pillanatot azonban különbözőképpen élik meg. Jézus mindent odaadna („Vegyétek, egyetek...”), de a tanítványok azon vitatkoznak, hogy ki a nagyobb, Júdás az árulás díjának befektetéséről fantáziál. Ebbe a különös hangulatba hasít bele a Megváltó kijelentése. Még egy ilyen szent környezetben is megkísérthet az árulás bűne. Vigyázz, hogy ne légy az az egy.

December 10. csütörtök

„Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei.” (1Korintus 10,21)

A korinthusi gyülekezet tehetséges, sokszínű közösség volt. Nemcsak nagy lelki megtapasztalások, de szakadatlan belső viszályok is jellemezték. Az Úr asztala körüli közösség egységet feltételez. Az ördög asztala a viszály kocsmapultja. Az Isten akarata szerinti közösségben ki kell gyógyulnunk a szembenállás, a féltékenység, a sértődöttség, a méltatlan verseny és az ehhez hasonlók óemberi betegségeiből, hogy együtt vendégeskedhessünk az Úrral.

December 11. péntek

„Add meg nékem életemet kívánságomra, és nemzetségemet kéresemre.” (Eszter 7,3)

Esztert nagy méltóság érte, ő lehetett Ahasvérus mellett a királynő. Hamar kiderül azonban számára, hogy eltitkolt „zsidó” származása talán még őt sem menti meg abban a történelmi megpróbáltatásban, mely népét az idegen birodalomban fenyegeti. Ebben a tudatban készít lakomát teljhatalmú férje, és népének mindeddig megállíthatatlanul

törtető, gyűlölt ellensége, Hámán számára. A meghitt környezet, az ínycsiklandó ételek, a fejedelmi teríték, a minőségi borok, az elbájoló háziasszony mind-mind megteremtik annak lehetőségét, hogy Eszter hitsorsosai megmentője lehessen. Talán nem elvetendő a vendéglátás eszköze az Isten tervei megvalósulása útjának egyengetése során sem...

December 12. szombat

„...kenyeret vett kezébe, hálákat adott Istennek mindnyájuk előtt és megtörvén kezdett enni, felbátorodván pedig mindnyájan szintén vettek magukhoz táplálékot.” (Apostolok Cselekedetei 27,35-36)

A hajóban az életben maradási is kétségessé tevő szörnyű vihar közben rabok, katonák és matrózok sorsközösséget alkotnak. Elvárható lenne, hogy a parancsnok vagy a hajó kapitánya, szakemberek vagy valaki a szabadok közül megőrizze a nyugalmát, és kísérletet tegyen a helyzet uralására. Azonban az egyetlen használható ember a fogoly Pál, aki nem veszítette el józanságát és hitét, sőt úgy látja, Isten neki ajándékozta sorstársait, akiket megvigasztal azzal, hogy túlélnek a katasztrófát, még ha a hajó oda is fog veszni. És milyen talpraesett Isten embere: addig is, a partot érés utolsó próbatételéhez egy kis táplálékfelvételt javasol. Mintha csak az otthoni asztalnál ülne, akkurátusan elmondja az étkezési imát, és komótosan reggelizni kezd. A többiek pedig követik példáját. A körülöttem lévő múlandó világ, a történelem viharától megtépett hajó sorsközösséget teremt különféle gondolkodású emberek között. Ne várj mások irányítására, ha látod a pánik eluralkodását, bátran végy magadhoz egy kis kenyeret, és hálát adva törd meg...

December 13. Advent harmadik vasárnapja

„Mikor ebédet vagy vacsorát készítesz, ne hívd barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat; nehogy viszont ők is meghívjanak téged és visszafizessék néked. Hanem mikor lakomát készítesz, hívd a szegényeket, csonkabonkákat, sántákat, vakokat: és boldog leszel, mivelhogy nem fizethetik vissza néked, mert majd visszafizettetik néked az igazak feltámadásakor.” (Lukács 14,12-14)

Az ismerkedés, a baráti kapcsolatok kialakítása, a családok közötti szolidaritás, a társadalmi közösség keresése mind-mind ismert dolgok ebben a világban. Kevésbé jellemző azonban az, amire Jézus buzdít. Ő a maga részéről inkább az utcagyerekekkel, a bevándorlókkal, fogvatartottakkal, az érinthetetlen betegekkel, vagy a társadalomból kizárított megvetettekkel azonosul. Aki vele akar asztalhoz telepedni, az kénytelen az „övéit” is meghívni. Gondold meg, vagy vele vagy sehogy!

December 14. hétfő

„...megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a fűre, vette az őt kenyeret és két halat, és szemeit az égbe emelvén hálákat adott; és megszegeván a kenyeret, adta a tanítványoknak, a ta-

Élet és Világosság

nítványok pedig a sokaságnak. És mindnyájan ettek és megelégedtek...” (Máté 14,19-20)

Jézus ebben a történetben arra tanít bennünket, hogy nem azon kell gondolkodnunk, szerintünk miért nem elégséges a kezünkben lévő lehetőség, hanem ha éhezőt látunk, a számuktól és a rendelkezésünkre álló mennyiségtől függetlenül, hálaadással kezdjük bele az osztásba. A többi megadatik...

December 15. kedd

„Mikor... egybegyűltök... nincs úrvacsorájával való élés: mert ki-ki az ő saját vacsoráját veszi elő az evésnél; és némely éheznek, némely pedig dőzsöl.” (1Korintus 11,20.21)

Az apostol megfigyeli, hogy az első század missziói gyülekezetében oly fontosnak tartott úrvacsora és szeretetvendégség rossz irányba megy, mert a testvérek nem teszik oda adományait a közös asztalra, hanem ki-ki az otthonról hozott ételt maga fogyasztja el. Így aztán van, aki dőzsöl és van, aki nélkülöz. A szabadulás éjszakáján elrendelt, az utolsó vacsorát is megalapozó étkezés tanulsága is az volt, hogy ahol kicsi a család a bárányhoz, ott a szomszédokat is meg kell hívni. Az asztal és a vacsora nem a miénk. Az Úr asztala az és az Úr vacsorája.

December 16. szerda

„Azért aki méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen.” (1Korintus 11,27)

Ha a „méltatlanok” ki lennének rekesztve az Úr kenyérének és poharának elvételéből, akkor csak bámulnánk a jegyeket, és egyikünk sem nyúlhatna azokhoz. Itt azonban arról van szó, hogy ezt a szent közösséget el kell választanunk a mindennapi étkezési gyakorlattól. Ahogy a páska vacsora egyik kérdése: miért van az, hogy máskor bármit ehetünk, most pedig csak kovásztalan kenyeret, úgy az Úr halálára való emlékezés összejövetelének másnak kell lennie, mint a mindennapi kenyér fogyasztásának. Ilyenkor rabságunkra és szabadulásunkra is emlékezünk. Tudjuk, hogy ez valamennyiünk közös ügye. A „nyomorúság kenyerét” esszük, a könnyekre emlékezünk, és tele a szívünk a felszabadulás mindent elsópró közös élményével. Ne fokozzuk le tehát ezt az egyedi, fontos eseményt a napi kalóriaszerzés szintjére.

December 17. csütörtök

„... Péter... megéhezett... és akart enni: míg azonban... ételt készített neki, szállott őreá elragadtatás; és... leszállt őhöz a valami nagy lepedő... melyben voltak mindenféle... vadak, kúszómászó állatok és égi madarak... és... szózat lett őhöz...: amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.” (Apostolok Cselekedetei 10,9.10.11.12.15)

Mondanunk sem kell, hogy az Úr nem arra akarta rávenni Pétert, hogy kígyót-békát és más szokatlan és tisztátalan élőlényt fogyasszon éhsége csillapítására. Az evéssel kapcsolatos undor és tartózkodás ügyét használja az Úr arra,

hogy figyelmeztesse, nem ember, hanem Isten döntheti el, hogy mi tiszta és mi tisztátalan. Amit az Úr megváltásra alkalmasnak ítélt, attól és azoktól mi nem vizsgálódhatunk, nem tekinthetjük őket olyan idegen kultúrából valóknak, akikről jogosan keríthetjük el magunkat.

December 18. péntek

„Ha éheznek, aki téged gyűlöl: adj enni neki kenyeret; és ha szomjúhozik: adj neki inni vizet.” (Példabeszédek 25,21)

Vannak dolgok, melyeket gyűlölőinktől sem tagadhatunk meg, hát még azoktól, akik bajban lévén a segítségünket kérik. Ide tartozik az elemi étkezés és az életvíz, és minden, ami ezekkel összefügg. Kevés súlyosabb embertelenség létezik, mint az e téren való lelketlenség, és elutasítás. Az Úr maga személyesen kéri számon rajtad ebbéli viselkedésedet. Senki sem zárható ki kötelezettséged köréből.

December 19. szombat

„... nekem soha nem adtál egy kecskefiat, hogy az én barátimmal vigadjak. Mikor pedig ez a te fiad megjött, aki paráználkoddal emésztette fel a te vagyonodat, levágattad neki a hizott tulkot.” (Lukács 15,29b-30)

A hazatérő és megtérő tékozló fiú rehabilitálása is az asztal mellett történik. A megbocsátás bősége, a szeretet túlaradása megbotránkoztatja a normakövető testvért. Úgy érzi, apjának naponként kellett volna jutalmaznia az ő jólneveltségét és alkalmazkodását. Noha minden az övé volt, és bármikor szabadon élhetett volna vele, mégis bántotta, hogy más is részesül az otthoni jóakarattól. Elveszett testvéred is ugyanakkor a Mennyei Atyának a gyermeke. Örülnöd kellene...

December 20. Advent negyedik vasárnapja

„Kicsoda hát a hű és bölcs szolga, akit az ő ura gondviselővé tett az ő háza népén, hogy a maga idejében adjon azoknak eledelt. Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jő, ily munkában talál.” (Máté 24,45-46)

Az Úr visszajövetelét Jézus az ismeretlen útra lépő gazdának és intézőjének a hasonlatával világítja meg. A tulajdonosnak joga van bejelentés nélkül betoppanni. Hogy az őt helyettesítő alkalmazottja mennyire hűséges szolgálatában, azt a váratlan érkezés minősíti. Aki úgy gondolta, a gazda esetleges bizonytalan visszatérte őt tette úgymond a ház urává, és ezért önkényesen és irgalmatlanul basáskodik a nála alacsonyabb beosztásban lévőkkel szemben, annak azt kell vallania, hogy ez nem méltó a megbízóhoz. Míg jutalmat és elismerést csak az nyer, aki függetlenül attól, hogy várható-e a ház urának megérkezése vagy nem, hűségesen és méltóképpen irányítja a házat.

December 21. hétfő

„... Sokan eljönnek napkeletről és napnyugatról, és letelepednek Ábráhámmal, Izsákkal és Jákobbal a mennyek országában.” (Máté 8,11)

Élet és Világosság

Jézus mélyen vallásos kortársai szentül meg voltak győződve arról, hogy bérelt helyük van az ősatyák társaságában, a mennyek országában. Az Úr azonban azzal hökkenti meg őket, hogy a távoli, tudatlannak, elveszettnek gondolt keleti vagy nyugati világ a maga alázatos istenkeresésében hamarabb talál helyet a hit atyja és leszármazottai asztalánál, mint a gögös, törvényeskedő kegyesek. Vigyázz, nincsenek bérelt helyek, bár Ábrahám, Izsák és Jákob boldogan fogadnának a társaságukba.

December 22. kedd

„Az én atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek néktek, és...ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.” (János 14,2-3)

A tanítványokon nyugtalanság lesz úrrá. Olyan csodálatos volt az asztali közösség Jézussal, hogy ezért mindent veszni hagytak, s lettek boldog szegények, csak az Ő tanítványai lehessenek. Most pedig mesterük azzal szomorítja őket, hogy rövidesen eltávozik körükből. Ha szükséges is ez, mégsem maradnak árvák. Hogy hová megy, azt pontosan nem tudják. De ha van valami vonzó ebben a most elérhetetlennek tűnő távoli világban, akkor az az ígélet, hogy ott lehetnek ők is, ahová Uruk megy, ahol az atyai házból számukra is helyet készít.

December 23. szerda

„Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házádnál kell maradnom. És sietve leszállt, és örömmel fogadta őt.” (Lukács 19,5-6)

A többség került Zákéus házába. Soha nem volt tanácsos a gátlástalan, kapzsi adószedőkkel barátságot ápolni. Az útítársak egyenesen megbotránkoznak, mikor Jézus úgy dönt, hogy ennél az utálatos vámszedőnél száll meg Jeruzsálem felé menet, Jerikóban. Mert nem emberi megfontolás az Úr gondolata, Ő azt akarja, hogy üdvössége legyen minden háznak, és mindenki Ábrahám fia legyen. (Lukács 19,9)

December 24. csütörtök, Szenteste

„Bement azért, hogy velük maradjon. És...mikor leült velük, a kenyeret vévén megáldotta, és megszegvén nekik adta. És megnyilatkoztak az ő semeik, és megismerték őt, de ő eltűnt előlük.” (Lukács 24,29b-31)

Az úton járva sokszor véletlenszerűen akadunk össze ismeretlen vagy annak vélt személyekkel. Az már egy másik kapcsolat, ha valaki bejön otthonunk védett falai mögé, családunk meghitt melegébe. Az emmausi tanítványokat elvarázsolta a furcsa idegen, lenyűgözte őket bölcsessége, tisztánlátása, de csak akkor jöttek rá, ki is Ő valójában, amikor asztalukhoz telepedett, kenyerüket kezébe vette, és hálaadással megtörte. Be jó lenne, ha nemcsak véletlenszerű,

alkalmi útítársad, érdekes beszélgetőpartnered lehetne az Úr, hanem beléphetne otthonodba, hogy veled maradjon mindörökké.

December 25. péntek, karácsony első napja

„Az ige testté lett és lakozott miközöttünk, és láttuk az ő dicsőségét (mint az atya egyszülöttének dicsőségét), aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.” (János 1,14)

Sok elvont igazsággal és fogalommal dolgozunk. Ilyenkor mindig keresünk egy kézzelfogható példát. Az ige is olyan megfoghatatlan kijelentés. De életté és valósággá akkor lesz, amikor mindennapi életünk részévé válik (köztünk lakozik). Az Ő dicsőségét a konyhaasztalnál, a kályha kihamu-zása, az állatok etetése, a gyerekek nevelése, a munkadarab megformálása, a szakanyag vagy előadás elkészítése, a ránk bízottak vezetése, vagy előljáróink megbecsülése közben élhetjük meg igazán.

December 26. szombat, karácsony második napja

„Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.” (Zsoltárok 23,5)

Ellenségem hatalma abból adódik, hogy úgy véli, tetteit és döntéseit a legfőbb méltóság, a mindenható Isten is támogatja. Ezért érzi úgy, hogy mindent megtehet velem szemben, megfoszthat jogaimtól, értékeimtől, méltóságomtól. A zsoltárossal együtt vallhatom azonban, hogy az Úr mindig a megalázottak és megbántottak oldalán van. Nem szégyelli őket, sőt láthatóan és egyértelműen áll melléjük, vagy ülteti őket jobbra felől, hogy egyértelművé váljék: minden hatalom az övé mennyen és földön, a földi urak is neki adnak számot, az Ő igazi barátai és kedves asztaltársai pedig azok, akik személyét és egymást megbecsülik.

December 27., vasárnap

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek. És a ti gyümölcsötök megmaradjon...” (János 15,16)

Az utolsó asztali beszélgetésnél, talán a vacsora végén, a gyümölcsöstál körül szőlőt szemezgetve mondhatta ezeket a szavakat Jézus. Milyen igaza van! Nem mi választottuk Őt hősi lemondással, hanem Ő szemelt ki minket, méltatlanokat arra, hogy hatalmas isteni terveit megvalósíthassa, és minket, akik erre magunkat alkalmatlannak tartanánk, a lélek gyümölcseinek megtermésére alkalmassá tegyem.

December 28. hétfő

„Leültek...ölelte az elsőszülött az ő elsőszülöttsége szerint, és a fiatalabb az ő fiatalsága szerint...; ő pedig részt jutott azoknak maga elől...és ittak és megittasodtak önála.” (1Mózes 43,33.34)

Élet és Világosság

Az asztal a Biblia egyik legfontosabb bútordarabja. Ott volt még a szentélyben mint a szent kenyerek asztala. József, a váratlanul felbukkant testvéreit vendégségbe hívja. Ez volt az utolsó emléke, amikor összekötözött kézzel mint rab-szolgát Egyiptom felé a midianita kereskedők elhurcolták, hogy visszatekintve láthatta fivéreit, amint leülnek falatozni, mint akik jól végezték dolgukat. Ennek az asztali közösségnek azonban nem a közös bűn megpecsételése a célja, mint annak idején volt, hanem a közösség újrateremtése, a kiengesztelődés megtalálása. Milyen szép példa ez a jézusi tanításra: gondold meg, van-e valakinek panasza ellened, s ha igen, menj, előbb békülj meg vele, és aztán vidd áldozatodat az Úrnak. (Máté 5,24) Mindig az az erősebb, aki függetlenül attól, hogy ő a sértett, mégis a békességet kezdeményezi.

December 29. kedd

„Ha odaadod utolsó falatodat az éhezőknek, és az elepedt lelkűt megaláztatod: feltámad a setéségben világosságod, és homályosságod olyan lesz, mint a dél.” (Ézsaiás 58,10)

A feleslegünkől adni a rászorulóknak, sőt ellenségünknek is, ez egyértelmű bibliai kötelességünk. Vajon szabad-e adnunk a kárunkra is? Vannak kapcsolatok, melyekben ez talán természetes. Ilyen a szülő, amikor gyermekét gondozza, ilyen a szerelmes társ vagy a jó barát. Isten országa különös világ. Az Úr arra bátorít a próféta szavaival, hogy merjünk bátran kockáztatni, ahogyan Jézus is tanít: aki elveszti az életét érterem, az találja meg. (Máté 16,25)

December 30. szerda

„...nékem süss...először egy kis pogácsát...mert azt mondja az Úr...hogy sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színe.” (1Királyok 17,13.14)

Mint ha a teljes nyomor ellenszere ez a képtelenség lenne: a nélkülözés idején is adj egy kis pogácsányit a másiknak, és akkor a te kevés tartalékok sem fogyhat el. Gondolj arra, és kérd ezt imában, hogy Isten adjon neked az asztalodra mindig annyit, hogy abból egy falatot bárkinek adhass. Ne félj, a vékabeli liszt el nem fogy és a korsóbeli kevés olaj el nem apad!

December 31. csütörtök

„Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szótát és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem.” (Jelenések 3,20)

Zörgessetek, és megnyitjátok nektek (Máté 7,7), tanít bennünket a hegyi beszédben Jézus. Jelezd valahogy, hogy be akarsz lépni Isten országába. Bizonyítsd, hogy akarsz odajutni. Ám egy napon azt tapasztalod, hogy az Úr is zörget, ő is lakozást akar venni a te házában. Jézusivá akar tenni, belülről irányított emberré. Veled akar maradni mindörökre, hogy elmondhasd: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.” (Galácia 2,20)

ig

GYERMEKEK KARÁCSONYA

Ahogy minden évben tesszük, idén is gyűjtést szervezünk azon gyermekek (és családjaik) számára, akik között megfordulunk. Legnagyobb szükségünk téli ruházatra lenne (cipő, sapka, sál, kesztyű, kabát, csizma, stb.)

Köszönettel fogadunk mesekönyvet, édességet, játékot, kifestőt.

Örülünk a tartós (olaj, cukor, liszt, tészta, tej, konzervek, stb.) és a karácsonyhoz kapcsolódó (narancs, alma, mák, szaloncukor, stb.) élelmiszerek.

Köszönettel várjuk adományaitkat Budapesten: Dankó u. 11. 1086. (Tel.: 70/459-36-81, E-mail: info@metegyhaz.hu) és Kisvárdán (Tel.: 20/317-82-88, E-mail: ua.)

Aki pénzbeli adománnyal támogatna bennünket, megteheti itt:

Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség, számlaszám: 11708001-20520380 (A közleménybe kérjük, írják oda: Gyermekkarácsonya.)

Köszönjük!

Gyülekezeti kirándulás

November 13-15. között a békásmegyeri gyülekezet egy része útra kelt, hogy a hétvégét Hejccén töltsék. Egész pontosan ott volt a szállás, a pompás étkezések és az áhítatok. Szombaton a füzérradványi kastélyt és a sárospataki várat csodáltuk meg, vasárnap pedig átmentünk a nyíregyházi istentiszteletra (ahol a csaholci testvérekkel is találkoztunk), és egy finom ebéd után jókedvűen tértünk haza. Hisszük, hogy épít bennünket a közösen töltött idő minden formában. Hálásak vagyunk a szép élményekért!

AJÁNLÓ

FILM

Idegen közöttünk

Színes, magyarul beszélő, amerikai krimi, 110 perc, 1992
Szereplők: Melanie Griffith, Eric Thal, John Pankow,
Tracy Pollan, Lee Richardson, Mia Sara, James Gandol-
fíni

A New York-i haszid közösség egyik tagját, a gyémántcsiszoló Yakov Klausmant meggyilkolják. Emily Eden nyomozónő (Melanie Griffith) arra gyanakszik, hogy a közösség egyik tagja a gyilkos, ezért megkéri a rabbit, engedje, hogy közöttük éljen egy darabig, hiszen a gyilkos mindig elárulja magát. Míg Eden nyomozó várja, hogy ez megtörténjen, sok más mellett azt is megérti, miért számolja Isten a nők könnyeit...

KÖNYV

Molnár Ferenc: A Pál utcai fiúk

A Pál utcai grundon délutánonként diákok játszanak. Hírét veszik, hogy a fűvészkertben tanyázó rivális társaság, amelynek Áts Feri a vezére, rohamra készül, hogy elfoglalja a Pál utcaiak grundját. A fiúk felkészülnek a támadásra. Bokát választják vezérül, mindenki kap rangot, egyedül a vézna, szőke Nemecek Ernő marad közlegény. Geréb, aki szintén a vezéri rangra pályázott, boszszúból a fűvészkertiekkel szövetkezik. Az árulás gyanúja azonban Nemecekre terelődik. A vézna kisfiú, hogy bizonyítsa hűségét, visszakereszi az ellenség által elrabolt grundzást. Akciója során azonban kényszerű fürdőt kell vennie a fűvészkerti tó hideg vizében, és tüdőgyulladást kap... KKS

ÉLET ÉS VIDÁMSÁG

De szép is lesz, amikor körülüljük az asztalt az ünnepek idején! Ha valahol hiányzik valaki vagy valami, vidámságnak az alábbiak:

„Hagyjál már békén, inkább egyél egy kis nyokedlit!” (A család békességéhez néha nokedlin keresztül vezet az út.)

„Mit tudnánk enni, ha erdőben kellene töltenünk néhány napot?” – hangzott el a kérdés valahol gyerekek között. „Makot, dinnyét! Habár dinnyét nem, mert az nem terem meg a fán.” – jött a korrekció.

„Karácsonyra sütök zserbókot.” (Több változatra gondolt a háziasszony, vagy csak tévesztett.)

„A cigány gasztromónia más, mint a magyar konyha.” (Bizony más, de azért nem ennyire.)

„Volt-e itthon a fiú?” – érdeklődtem valakitől, akiről tudtam, városba költözött gyermekük már évek óta nem kereste fel a szülői házat. Az édesanya arcáról hirtelen legördült az elgyötört takarítónő arc, sugárzott, amikor mondta: „Unokánk született, voltunk megnézni és küldtünk pénzt!” Együtt örültem a nagyival, de a foghíjas karácsonyi asztal jelent meg lelki szemeim előtt, és haragudtam a fiúra. Nem mutattam, van így is elég baja, és nem is illik az ilyen érzés ünnep közeledtén. I. L.

Több barátot szerez a terített asztal, mint a helyes gondolkodás.

Publilius Syrus

RÍMELŐ

Kosztolányi Dezső:

KARÁCSONY

*Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.
Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.
Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,
És zsong az ének áhítatba zöngve...
Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.*

Pilinszky János:

A FÉNYESSÉGES ANGYAL IS

*Emlékezés egy világháborús karácsonyra
Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.
Gyermekszívéünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztek, velünk reszket.
Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,
akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.*